

ବ୍ୟାପାର ପତ୍ରିକା

ସାହୁର ସମ୍ବନ୍ଧ ପତ୍ରିକା

The Uttra Dipika,

Cuttack, Saturday the 25th August 1917

ବୃଦ୍ଧି ଦେଶ କରି ଏବଂ ପରିଚାର

ଏହିପରିବାର କଥା ଉପରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଏହିପରିବାର

ବ୍ୟାପାର ପତ୍ରିକା

ପାତ୍ର ପତ୍ରିକା

ବ୍ୟାପାର ପତ୍ରିକା

ବ୍ୟାପାର ପତ୍ରିକା

ଦୁଇଜନଙ୍କରୁ କରାଯାଇଛି

ପାତ୍ର ପତ୍ରିକା

ଏହା କିମ୍ବା ଗାହା ପା କେବଳେ ଅନ୍ତରୁ
ଅବଶ ହେଲେ ପାପରେ । ଏହା କିମ୍ବା
ଦେଖାଇଲୁ ପଦକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆଏ । ପ୍ରାଦୀକ
ମନ୍ଦିର ଦେଖାଇଲୁ କରିଲା ହେବାରେ ।

ଶୈଖାନି ଲିମିଟେଡ୍) ଏ ପ୍ରାଦୀକ ମାଧ୍ୟମ
ଦେଖାଇଲା କରିଲା

No. 333

Wanted an experienced Head master for Bahuda Middle English School on Rs. 20 rising to Rs. 30.

There is likelihood of better pay and prospects in the near future. Apply, with copies of certificates, to the undersigned stating age, qualifications, residence and past services by the 30th instant.

Baripada,

6-8-17

S. N. Chakravarti,
Supt. of Education
Mayurbhanj State

No. 341 WANTED

A Sub-Inspector of Schools on Rs. 25 per month for the Bonai State. The candidate must have passed at least the Matriculation Examination of the Indian University. The selected candidate will be on probation for six months on the above pay and will get Rs. 30 per month on confirmation. He will get free quarters.

Dewan

Bonai State

Bonaigarh.

P. O. Piplash

Via. B. N. Rly.

No. 335 WANTED

A Lecturer in English for Patna College on Rs. 12/- a month in Class V of the Subordinate Educational Service.

2. Applications from candidates furnishing particulars as to their age, educational qualifications, present employment and previous experience will be received by the undersigned not later than the 26th of August, 17.

3. The selected candidate will, for the present, be on probation for one year.

Nalini Mohan Das Gupta,
Rauchi, Offg; Assistant Director of
Pabila Instruction,
Bihar and Orissa.

No. 342 WANTED

ଏହାର ସମ୍ବନ୍ଧ ପତ୍ରିକା

WANTED

A clerk for the P. W. D. of this State on a pay of Rs. 25 per mensem. Only Matriculates with experience in accounts need apply. Applications will be received by the undersigned up to 15th September 1917.

A. Khan
Bandgaon, Offg. Superintendent
Bardha State
15-8-17 P. O. Bardha, Orissa

WANTED

A passed compounder for the Kendrapara Dispensary on Rs. 15 per month. The selected candidate will be on probation for six months. Applications should reach the Civil Surgeon Cuttack, on or before the 15th September 1917.

S. Majumali
Secretary

WANTED

Wanted for the Reformatory School, Hazaribagh an Uriya Master on Rs. 20 a month in class V of the Vernacular Teachers' Service.

Application stating age with copies of testimonials (which will not be returned) will be received up to the 3rd of September 1917 from passed Vernacular Masters only. Preference will be given to a young man and one who can and will join the boys in their games. Free quarters will be provided on the premises and an allowance of Rs. 5 is admissible for taking the Night Class. Applications should be submitted to the Superintendent, Reformatory School, Hazaribagh.

M. S. Biswal
Deputy Inspector of Schools,
Sambalpur.

Banki

13-8-1917

Rasbehari Patnaik
Secretary
Banki-Dompara Union.

No. 342

WANTED two Pandits on Rs. 12 each per month for the Guru Training Schools at Rampella and Bargali in the District of Sambalpur. Preference will be given to candidates holding Vernacular mastership certificates and not exceeding 25 years of age. Applications with copies of testimonials will be received by the undersigned to the end of August 1917.

M. S. Biswal
Deputy Inspector of Schools,
Sambalpur.

No. 349 NOTICE

Wanted an Assistant Master (Urda Teacher) on Rs. 15 a month for the Cottank Moslem Seminary. Note need apply who has not passed the Mianji Training Examination. Application stating age and previous experience if any with copies of testimonials should reach the undersigned by the 1st September 1917.

S. Abdul Majid,
Secretary
Moslem Seminary
Cuttack.

Applications will be received by the undersigned up to 5th proximo.

18-8-17 Vice-chairman
District Board,
Cuttack.

ଭାବୁଦେଶ୍ୱରୀ ।

INDIAN REFORMS.

The "Gazette of India" Extraordinary publishes the following notification:-

The following announcement is being made this day by the Secretary of State for India in the House of Commons and is published for general information.

**ANNOUNCEMENT BY THE SECY. OF
STATE FOR INDIA**

The policy of His Majesty's Government with which the Government of India are in complete accord, is that of increasing the association of the Indians in every branch of ad-

**GRANT OF COMMISSION TO
INDIAN OFFICERS.**

A "Gazette of India" Extraordinary publishes the following notifications:

The following telegram has been received from the Secretary of State for India and is published for general information:—The Secretary of State for India has announced in the House of Commons the decision of His Majesty's Government to remove the bar which has hitherto precluded the admission of Indians to the commissioned rank in His Majesty's Army and steps are accordingly being taken respecting the grant of commissions to nine Indian Officers belonging to native Indian Land Forces who have served in the field.

Forces who have served in the field in the present war and whom the Government of India recommended for this honour in recognition of their services. Their names will be notified in the London Gazette and in the same Gazette they will be posted to the Indian Army. The Secretary of State and the Government of India are discussing the general conditions under which the Indians should henceforth be eligible for commissions. In due course the Army Council will be consulted with a view to the introduction of a carefully considered scheme to provide for the selection of candidates and for training them in important duties which will devolve upon them.

THE PROVINCIAL EXECUTIVE SERVICE.

This is the season for nominations
for the selection of candidates
for the Provincial Executive Service
and the Subordinate Executive service.
For the last three years the Oriyas
have gone point blank with a carte-
blanche. What awaits them this year?
We do not complain though we mur-
mur at the decisions for the special
claims which ruled the selections of
the last three years. If there are no
qualified and eligible Oriya candi-
dates, selection must go elsewhere,
and it would be preposterous to put
forward a claim because one is an
Oriya. If otherwise, the claims of
the Oriyas ought not to be ignored.
We appeal to our District and
Divisional heads.

JAIL ADMINISTRATION OF OUR PROVINCE.

nothing more useful could be done owing to overcrowding of population and shortness of period of reformatory treatment. The Inspector General proposes to submit a plan to Government regarding arrangement for after care of boys on their discharge from jail. The directors of the Peninsular Tobacco factory of Mowghyr offered employment to some boys while one was offered a clerical job at the office of the Beharai through the kindness of the Magistrate of Palma. Although there was difficulty in finding out suitable convicts to work as prison officers, still some prisoners appear to have been employed as warders, night guards and overseers. The conduct of the warder guards were more unsatisfactory than in the previous year obviously owing to the difficulty of obtaining suitable recruits and to the unsatisfactory nature of their pay and prospects.

The statistics of sickness and mortality shew very unsatisfactory results. It appears from the report that while during the past two years the death rate among the free population has increased by about 17 p.c. only the death rate among the prisoners has almost doubled. The Inspector General attributes this unsatisfactory state of affairs to the weakening of the Medical administration of the Jails owing to recall of permanent Medical Superintendents to military duty account of the war and to the appointment in their place of officers who had no previous experience of jail medical work. The Government however do not accept this view so eloquently put forward by the Inspector General. Moreover, hard facts will go to prove

that the Inspector General's view
is wrong. It may be that the death ra-

ବୁଦ୍ଧିତ୍ୱାଳୀ ମୂର୍ଖଦେଶ—କୁଳପତ୍ରାଳୀ
ଦେଶନାରେ ହବିଲୁ ହେଲା କିମ୍ବା ନାହିଁ
। । । ସର୍ବ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଦେଶ ନାହିଁ
ଜନମକ ହେ ଅନନ୍ତ ବିନୋଦର ପ୍ରକାଶ
ମୁଦ୍ରାମାଳକ ଏଣ୍ଟି ମନୋମାଳ ହେବେ । ହେବେ
ମନୋମାଳ ଏଣ୍ଟି ଜାହାଜୀ ଝରନ କରି ହେବେ
ଏ ପର୍ମାନ୍ତ ସେ ମୁଦ୍ରାମାଳରେ କିମ୍ବା ଶାଶ୍ଵତ
ନାହିଁ । ନାହିଁ କିମ୍ବା ଲକ୍ଷମେସ୍ତଫେ
ଶାଶ୍ଵତ ଏ ବିଷୟରେ ଲେଖକ ହଜାର
ହଜାର ।

ଅବରେ — କଟୋଟା—ପାଠ୍ୟମା
ଜାଗନ୍ନା ଦେ ମୁଁ ସହି ଥାଇର କଟୋଟ
ଦେବୁ କଟକର ଦେବେର ସମ୍ମରଣ ରଖ
କର ହୋଇଥାଏ ସମ୍ପତ୍ତି “କଟାଇଲାମନ୍ତର
କାହାର କିମ୍ବର ଶତ୍ରୁଯ ଧେଇପା
ପରାମ୍ରଳଦ୍ୟରେ କାହାକାହାରା ଦେବ ତା
ସମ୍ମଦିନର ତୁମ୍ଭର ବନ କର ଅନ୍ତର
ଏହାର ଅନ୍ତର ମୁଁ ଯାଏ ଓ ସମାଧରି ଆମ
କଷାରେମ କଥାରୁ ହେଉଅଛି । ଏହା
ଦେବଟୋଟାର କର କୁଣ୍ଡ କେବଳ

କରି ଖରତେହୁ-କଳେ ଦେଖି କି
କେନ୍ଦ୍ରମ୍ଭେ ଏ ବନ୍ଦପ୍ରା କରିବାର ଅର୍ଥେ କିମ୍ବା
ଅର୍ଥ । ଗୋଟିଏ କଲେ ଏକବର୍ଷାର ବନ୍ଦପ୍ରା
କିମ୍ବା କେବା କେନ୍ଦ୍ର ଜଳର ସାଥେ କିମ୍ବା
ନଗର ସେବ ଦିନେଶ୍ଵର ପାହିଁର ଅର୍ଥ
କରୁ ଅନୁରୂପ । ଏଣେ ବାତାରା କିମ୍ବା

କିମ୍ବା ଦେବତାର ସହୃଦୟ ଶୁଧିତ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା
ଆପୋଜିନ ଦେବତାଙ୍କ ବୋଲି ଶୁଣିଥିଲା
ଏହାରୁ କ୍ୟାତକେବଳ ଅକଳ ଧଳ ଯାଦି
ଦେବ ଆପାରାମା ବ୍ୟାପୁର୍ବ କିମ୍ବା ଦେବ
ଏ ହୃଦୟମୟଙ୍କେ କ୍ୟାତକେବର ପ୍ରସାଦରୂପ
ପୁନଃ ରଖି ଧ୍ୟାନର ଅବଧିରେ ଚାରିଷ୍ଠରେ
ଅର୍ଥ ବ୍ୟାପକୀୟ କିମ୍ବା କାହିଁ ?

ପର୍ମାଣୁକ ଭାବରେ ସ୍ଵପ୍ନଶାଖକ
ପ୍ରକାଶ ଯେ ପର୍ମାଣୁକ ଘରୁଁଥିଲେ ତୁ କହେ
ଦେଇ ଯେମାନଙ୍କ ଅଧୀକ୍ଷତ ପ୍ରାଚୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ
ବ୍ୟସ୍ତଶାଖକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ସାହିତ୍ୟ ହେଉ ଅଛି
ବ୍ୟାକ ଗର୍ଭରେ ପାଇବ, ଚରକ୍ତ, ମୋଟା ଏବଂ
ଜିନିପ୍ରାକ ପର୍ମାଣୁକ ଅଧୀକ୍ଷତ, ଏହେ କହି
ପ୍ରାନର ଅନ୍ତକାହିଁମାତ୍ରର ସ୍ଵପ୍ନ ତଥକାହିଁମାତ୍ରର
ପାତ୍ର ହେବେ । ବେଳେ ଗଲାପାଇବେ କହିବା
ପାହନ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଗାନ୍ଧୀ ଜାଗିବା ନିମନ୍ତେ
ମାନୁଷବାହୀ ମାଧ୍ୟମେ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ହେବ ଅଭ୍ୟାସ
ଦେବେମେଣ୍ଟ ଦେଖିବୁ ପାଇବେ ମଧ୍ୟ ଦେବ
ପ୍ରକାର ଶ୍ଵପ୍ନଶାଖକ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ।

ମେଳା ଚନ୍ଦ୍ରମରେ ଉଚିତକାହା—ତୁମେ
ଗାହିଲୁ ସେଇନ୍ ଧରନରେ ଦୂରମର୍ଗରେତ୍ଥିଲୁ
ଦିଶିଲା କଷାୟର କ ପିଲ ଦେସିଲେବୁ
ଦୂରମର୍ଗରେତ୍ଥିଲୁ ଅମ୍ବରୋଧର ଦୀମା ପ ଦୂର
ଦର୍ଶନର ଅଭିନ୍ନ ଲାଗିଥିଲୁ ମେଚେତ୍ତିଲୁ
ପ୍ରକାଶ ମେ ବନ୍ଦୀରେ ଭାବକ ସତର ଶାନ୍ତି
ଲିଥେଗେଲୁ ଯଦୀପଦ୍ମରେ ପ୍ରକାଶ କରିଲୁଛି
ଯେ ଜୀବନ ବାହିଲୁ ସେଇକରଣରେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ
ଦେବାର ଘେରି ବାଖାଖୁଲ ପାଢା ଦୂର ଦୂର
ଦିଲ । ଶୀଘ୍ର ଏକମ ଦୂରକୋଷିଲୁ କମିଶ୍‌
ତଥୀକ ଓ ଦେଖିବାର କାମ କରିଲୁ
ଗେହେରେର ପ୍ରକାଶ ହେଉ ସବରାହ
ମେଲକ, ଅକ୍ଷୟାଶିର ଚକ୍ରମିଳ । ସବରାହ
ମବୁନ୍ଦରେସି ଓ ବିଲଚନେ ପ୍ରକାଶ ସତର
ଭାବରାହିଲ ଦିଶିଲା ହୋଇ ଯାହାର
କଷ୍ଟମ ପ୍ରଧାନ କରିବାର ଅଳ୍ପକରଣ ଏବଂ
କରି ଦକ୍ଷାଧରଣ । ଦେଖେକ କବ ଦକ୍ଷିଣ
କାହା ।

ବାନରେ ଛୁଟାଯାଇଥିବୁ କୁଣ୍ଡ
ପୂରୁଳା କୁଗା, ରେଣ, ଛନ୍ଦପଣ ହେଲା
ତମକ କରିବ ଦେବତାଙ୍କ । କିନ୍ତୁ କରିବ
ଶ୍ଵରାମ ଦେଖିବାକୁ କାନ୍ଦାଇବାକୁ
ଏ ଦୃଷ୍ଟି କାମକର ଛୁଟାଯାଇ ପ୍ରକାର କାହାର
ଅଛନ୍ତି । ସ୍ରଧାକରଣ ଅନ୍ତରୀଳ ଏକ କର୍ମକଳ
ତୁମୁଳ ଦାରେ ଏହି ସେହି କୁଣ୍ଡ ଦେଖି
ଦେଖିବ କାନ୍ଦାଇ ଛୁଟାଯାଇବାକୁ

ଦେଖିବେ ପୁଣ୍ୟ କଲାଙ୍କ ହାତ ପ୍ରକଳନ ସମ୍ମାନ
ଏବଂ ଦେଶରେ ଉପରେ ଅଛିବ କମଳ
ଦେଖିବାଲା । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରମେଷର ନିର୍ମାଣ
ଏବଂ ଦେଖିବୁ ଅଜ୍ଞାନାଙ୍କ ଓ ଜମାର ଜାଗାର
କଥାରେ ଅନ୍ଧ ଦେବାକୁ ସବୁ ଦେଖିବାକି କାହା
ଦୁଃଖ ଏବଂ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଦେଖିବାକି ଏବଂ ଏବଂ
ଯତନେବେ କେତ୍ରମେଷ ବାଗଙ୍କର ଅନ୍ଧ
ଦୁଃଖ କଲାଙ୍କ ପାଇଁ କେତ୍ର କଲାଙ୍କର
ଆସୁମାନକୁ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟରେ ଯଥେ ଏବଂ
ଯୁଦ୍ଧ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାନ୍ତି । ଏ ଦେଶରେ ପାଇଁ
ଗାଁ ଅଚି ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ କାଳେକି ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରକଳନ
ଦେଖିବାରେ କେତ୍ର ଦେଖା ହାତ ପ୍ରକଳନ
ଦେଖିବାକି । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ସହ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଦେଶ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ? ପ୍ରତିକି ଅର୍ଟଠିଲ ଦେଶର
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଯୋଗେ ଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଆମ କାହାଁ । ଅର୍ପେମନ୍ତର ଦୁଃଖ ଅନ୍ଧ
ଦୁଃଖ ଯେ କମଳର ଅନ୍ଧରେ ଅନ୍ଧକୁ

କାରାର ଶ୍ରୀହାର୍ଷ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନସ୍ଵିମେଷ୍ଟର
ନିକଟରୁ, କ୍ଷେତ୍ରଜୀବ ଗାଁଶକ୍ତି ଅନ୍ଧର
ଦୂରବିନ୍ଦୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରନ୍ତି ପାର୍ବ ଏହିତେଇୟି
କଥାଗଲ ପାଇଅଛନ୍ତି । କ୍ଷେତ୍ରଜୀବମେଷ୍ଟରେ
ଏହି ଏକାଧିକ ୧୨ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣଗତରେଖରେ ଏହିରେ କିମ୍ବାକ
ଦୋଷର କାରଣ କାହାଁ । ଯେତେ କାରାର
ଶ୍ରୀହାର୍ଷ ଏକଥିରେ ଉଚ୍ଚତର କାରାର
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣରେ ଦୂର କୁବି ଜାହା
ଦେଇଲେ ଏଥେ ସେମନ୍ଦ ହାର ଦେଖିବ ତେ
ମେହିବ ନନ୍ଦହାରୀ ପାଥର ଦେବକ ଏ କଣ୍ଠା
ଦେଇ ଅର୍ପିବାର ମନରେ ଜାହାଁ ।

ମୁହଁରାଜା ଅବକ—ଏହି ଆଜାନ୍ତରେ
କେତେ ବିନ୍ଦୁରେହର କାହାଙ୍କ ପାଞ୍ଚ ମା ଅବକ
କାହାଙ୍କର କଥାକଥାକଥାକ କେଇ ସୁମନୀ
ଅମ୍ବେଗାଳେ ପୁକେ ପରିମାରେ ପାଞ୍ଚ କର
ଦେଖୁ । ମୋମେଇ କରରେ ଯତ ତା ୫୫
କରରେ ନିଷେ ଏହି ପାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ବନ୍ଦ
ଶୁଭାକୁ ବନ୍ଦ ପାଞ୍ଚକରୁ । ପାରକ ହାତ ପାଲି
ଦୂର କାହାକ ଏହି ଦେଖି ହୁଏ ତେଣୁ
ଖୋଲନ ହୁଏ ତେଣୁ ରୂପ ଦେଖି କୌଣ୍ଡି
ମୁଦ୍ରା ଅବୃତ୍ତ ଶୁଭାକୁ ଧ୍ୟ ହୋଇ କରିବା
ଦେଖୁ । କେଇମାନକ କରିବ ସେ ଆମରର
ପାଶର ଦେଖ ଦେଖାଇଥିବାର ତାକୁ ଜମାରାହି ।
ଆମରକି ବନ୍ଦ ପ୍ରଥମ ଦେଖି ଥିବାକୁ ବାତିମ
ବାନ୍ଧାକୁ ଏହାପରି କରି କୋଟିମାତା କରିବୁ ।
ହୁଏହୁଏ କରିବକ ଏ ଅମ୍ବାଙ୍କ ନୁହେ । ଏହିକେ
ଏହି ଧୋଇ ହୋଇଥାନାହିଁ ଅଛି ଥିଲୁ
ଦେଖିବାକୁ କରି । ଚିତରାଜିଙ୍କା ମୋର ଜାଗି
ଦେଖିବାକୁ କେହିକେ କର ଆମରକେ । ଅମ୍ବା
କରିବ କରିବନାହାରେ ମର୍ମାର ଅପରାକ ନମ୍ବି
କରିବାକଥାକଥାକ ହୁଏହୁଏ ପାଶର ଦେଖିବା
କାହାକୁ କରିବାର ଜୁହା, କରିବ ଅମ୍ବର
ଶର୍ମେଣ୍ଣାରୀ ଅନ୍ଧାର ଦେହିଦିଲାର ରମେଶତିମେ ।
ଆମରକେ ଯାମହାରୁ ଜରିଯେଥା ପିଲେଖା
ପହେନର ମୁଖରେ ଦାରକ ଛପାର ହୁବି
ପ୍ରାରମ୍ଭ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଦା ଦିଦାବାର କୌଣ୍ଡି
ଦାରକହାଏ ପରିବରତପରରେ । ତାହାହେବିଲ
ଅନ୍ଧାର ମୋରୁ ଦେହ ଦିଦାବାର ଦେହ
ଦାରକହାଏ ।

ପଶ୍ଚା ଦିଅ—ମୋରା କାହୁରୁଥିଲା ବିଅକେ
ବାହୁନୀର ଅଳକା ଓ ତୁମେଟୀରୁ ? ବରି
କଷେ ଗାଥା ଏ ଦେଖେ କୁର୍ଣ୍ଣକର ମୟୋଜା ଆ ଏ
ନହିଁ । ଏ ଉଠା ଯାଇବେ ନାହିଁ ମାର ପଥର
ତହିଁ ଏବଂ ଅମେରାକେ ତାର ହେବେ
କେବେ କିମ୍ବ ବିଷ ବ୍ୟକ୍ତାର କହନ୍ତି ମାତ୍ର
ଏହି କଣା ଦିଅ ସେହି କଲିବାରେ ବର୍ତ୍ତ୍ୟାକ
ମାରଣ୍ତାକୁମାରଙ୍କ ନଷ୍ଟରେ ଫଳର ଅନ୍ଧାଳେ
ପୁଣ୍ୟକୁ । କେବେତ ମାରଣ୍ତାକୁ ଏହି ମିଥ୍ୟା
ଦିବର କେବେତ କହନ୍ତି ମେମାଙ୍କ କହିବାରେ
କୃପାଦେ ନ ମାଜି ବିଅର ବାରିକାର କରୁଥିଲୁଗୁ
ଏହି ପ୍ରକାଶ ମାରଣ୍ତାକୁମାରରେ ଏ ଦର୍ଶନରେ
ଏହି କହି କାହିଁ ମାହ ? < ୩ > ହେବୁ ତୁମ୍ଭେ
କୁର୍ଣ୍ଣବିଷ ମାରଣ୍ତାକୁ କାହୁମାନିକର୍ତ୍ତା ଏକା
ଦେଇପାହା ତତ୍ତ୍ଵକାରୀଙ୍କ କାହୁମାନିକର୍ତ୍ତା ଏକା
ପାରିବେ କିମ୍ବାରାରେ କହି ଏହା ଏହାର ଏକା
ଏହି ପ୍ରକାଶ ଦେଖେ ଯେ କିମ୍ବା ବ୍ୟଥ ବିଦ୍ୟା ବି
ମାରଣ୍ତାକୁମାରରେ କିମ୍ବା କଣାପ ଆମ୍ବରକ ଏ
ଦେଇ କେମାନିକର୍ତ୍ତା ଏକାଧିକ କହନ୍ତି କେବେ
ଏହି କଲିପାକ ପଥ କରିବା ମାହ ? । ମାରଣ୍ତାକୁ
କାହୁମାନିକର୍ତ୍ତା ମର କମାନ ଗଢ଼ିଲେ, ଦୁର୍ଲଭମରକ
ଦେଇବୁ ଏହା କରିଥାନ୍ତି, କମାନ ଏକାର ପରି

କବ କାହିଁଲେ ପାତ୍ର ଦିଲ୍ଲି କିମ୍ବାକାହିଁ ଏବା
ପାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାନ୍ତି । ଧୀରଙ୍ଗ ଦିଲ୍ଲିକାଳୀ
ମହାନତୀ ଏ କଷ କାଶିଶାଖ ସମ୍ମ ଗଜା କୁଳକୀ
ପାତ ଚାନ୍ଦିଙ୍ଗ ମନ୍ଦିର ସହିର ସମ୍ମର କିମ୍ବା
ଯେତୋଟିକୁ ସହିର ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତ ବେଣ୍ଟାଏ କେମୀ
କବ ସହ ଦିଲ୍ଲି ଦିଲ୍ଲିରେ ଠର୍ମ କରି କିମ୍ବା
ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଯି ମର ଥାକୁ କି
ଦେଇଲେ । ମାର୍ତ୍ତିକା କୁର ଏ କର୍ମ ଶୀତଳ
କରିବାରେ କରିବାର କାର କେଇ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା
ପାର ସମ୍ମାନ ଅବିନାଶ ଯେ ଗଜାକୁଳ
ରହିଥାଏ ଯତରେ ପ୍ରାୟ ୫୦,୦୦୦ ମାର
ତେବେ ତେବେ ଯାଇଲା ହନ୍ତାମେ ସାବେଳ

ଦେଇ ହୋଇବାକି ଏହିପରି କମାଇବା ସାଥୀ
ଗୁଡ଼ କରନେବାକିଲୁ କାହିଁତ୍ୟକ କରନାବି
କମାନ କରିଛନ୍ତି ଏହି ଏ କଣ୍ଠରେ କି
ପ୍ରଦତ୍ତ ଆକାଶକ ତଥା ମରଣୀର ସବୁ
ଏହି ଅନ୍ଧାଳ୍ଯ ସବୁ ସମ୍ବଲମାନ କରିବ କିମ୍ବା
ଅନ୍ତରୁ ।

ହୁର୍ମୁଳ କଣ୍ଠ—ଲୁଗାର ପର ଦିନକୁଳି
ବଢ଼ିଅଛି । ଅଜାତୀଯ ଚତୁର୍ବୟାଧିକୁ ଏ
କେବଳ ଲୁଗାର କବିତା ଅବସ୍ଥାନାଳି
କି ଏହିଥିରୁ । ଯେଉଁ ଲୁଗା ଖୋଜାଏଇ
କେବେ ଏହିକା କ୍ଷେତ୍ରରେ କହିବାକିମ୍ବା
କିମ୍ବା କା କେବେ କା ହୋଇଥାଏ ।
ଦିନର ଘୋବାର “ଲଙ୍ଘନପ୍ରଥାନାରେ”
ଲମ୍ବର ଶ୍ରୀରାମୀ ଏହି ଦେଶ କେବଳ ଦିନ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏ ଦେଶର ବଡ଼ ବନ୍ଦ ବନ୍ଦ
କାନବ୍ୟକ୍ଷରେ ଏହି ଅନିମ୍ବୁର ଲମ୍ବରେ
ଏହିମାନେ ମୁକ୍ତର ସମୋଦରେ ଅଣ୍ଟାର୍ଜିକର
ସଂଧା ପାଇଁ କାମାଦୟୁ ଲୁଗାର ଦିନ ବଢ଼ିଲା
ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ଏ ହାତକୁ ବେଳକି ମର୍ଦ୍ଦିତ
ଏହି ଲୁଗାର ଦେଶାର ଏହି ଦିନମ୍ଭୁ ପରି
କହି ଦୃଷ୍ଟିପାଇ ଏହି ଦେଶାର ଦିନବି
କହିବା ପରିଷେଷ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ପରିଷେଷ
ଲଙ୍ଘନପ୍ରଥାନାରେ ” ଅଜାତୀଯ କାଳେ ଏହି
ଦେଶର ଏକୁବି ଉତ୍ତର ଦିନ କହିଥିଲୁଗୁ
ମାତ୍ରାକୁ କାମାକାର ବା ବିଦ୍ୟାରଦାମାକାରଗାନ୍ତରେ
ଏହି ଦେଶ ବହି କିମ୍ବା ଦାନ୍ତି କାହାରୁ
ଦେଇଁ ଲୁଗା ଅବହାର କାହାରେର ଏହି ଏ
ଏ କିମ୍ବାରେ କାହାରୁ ହେବାରେ, ଏହି

କରିବ। ଶିଳ୍ପିଙ୍କ ବାର ଅଣା ଲୁଗାର ଏହା
ତୁମ୍ଭଙ୍କାର ପ୍ରତିକ ଯାଇଥି—ଯଦି । ସୁ
ଦେଖିବୁ ଅଧେରଜା ଓ କଞ୍ଚକାର ତୁଳା ଓ
ଅଧୟଧିକ କରିଅଛି । କମ୍ବାରରେ ଲୁ
ଗାର ଏବଂ ବେଶକୁ ଅଣାର ଶହୀ
ମନ୍ଦ ଖାଦ୍ୟ ନାହିଁ ।

ଏ ଦେଖିଲେ ଯେବେ ପୁନଃବାର ତୁମ୍ଭ
ପରିମାଣରେ କୁଣ୍ଡର ଦୟାକୁ ଉପରାହୟାତେ
ଦେଖି ଦୟା ହୁଏ ଏ ଦେଖିଲେ ସମ୍ମରଣ
ପୁଣା ଅବଧିରେ ପ୍ରତିକ ପରିମାଣରେ ପ୍ରସ୍ତୁ
ତସ୍ତ୍ଵାମରାଜେ, ସୁର ଯେବେ ଯବେ ଯବେ
ଅନ୍ତର କିମାର ତଳେ; କିନ୍ତୁ ଜଳ
ପରିକ ପୁଣା ତୁଳାରୁ ସ୍ତୁର କୁଣ୍ଡ
ବାହାଦେବଙ୍କ ଦେବେତ ପରିମାଣରେ ତୁମ୍ଭ
ସମ୍ମରଣ । ଅମେରାନେ ଯେ କଳିର ପୁ
ଣା ତଳେ ଅବଧ ରହିଲ ଭଲିତେବ ଦଳ
ମୁମ୍ଭର ବିଶେଷର ବିଲମ୍ବ ସୁତାଜ ଚାମାଚ
ପ୍ରତିକାରୀ ଶେଷ ଶାପର ଏହି ପୁଣି
ଦେବଜୀବା । ଏ ଦେଖିବ ଧରି ମହାନଙ୍କ
ଦେବ ମନେ ଏକାକି ତଳା ଦୟାତର ତଳା ।

ଟଙ୍କାର ଅଳାଟକ—ସଂପାଦୀ । ଓ ମହା
ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଅଶ୍ଵା ଚନ୍ଦ୍ରରୁ ସେ ଦାରତାଙ୍କ
ନମ୍ବରେ ବୋଲ୍ଡର୍ ଟଙ୍କାର ଅଳାଟଙ୍କ ହେବ ।
ପୃଷ୍ଠାବର୍ତ୍ତ ଏହି ସମୟରେ ମହାଜନମାନେ କୃତ
ମୋନଙ୍କ ଟଙ୍କାଦେଇ ହେଠ ପ୍ରତିବ ଜରବ
କବନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧମାନେ ସେହି ଗମାରୁ ଜେଣ
ଦିଅନ୍ତି, ମୁଖାପଣୀ ଅଦ୍ୱୟାଶ୍ଵା ହନ୍ତସ କରିବ
କଲନ୍ତି । ଅରସକ ସେହି ଟଙ୍କା ଦୂର ହିଲି
ଦେବେନ ନର୍ତ୍ତମେଷକ ହାତରୁ ଓ ଦେବେନ
ବ୍ୟାପାର୍ଯ୍ୟରୁ ହାତରୁ ଥିଲେ । ଦ୍ୟବସାଯ
ମହାଜନମତେ ଟଙ୍କାର ଅଳାଟଙ୍କ ସାମ୍ବବେ
ଦ୍ୟବସାଯ ଲଗ ପଢନ୍ତି । ଦ୍ୟବସାୟୀ ଦଶ

କେବୁ କାହାର ଅନୁମତି ଯାଏ । ଆଜ
ଦେହ ଦେହ ଅନୁମତି କରିଲୁ ରେ ଏ କିମ୍ବା
ବ୍ୟକ୍ତିଶାୟ କିମ୍ବା ବୋଲି ଅନୁମତି ଦେବା
କାହିଁ, ବାବଗ ଅନ୍ତି ଧୋଇ ବରେଳୁ ପ୍ରେସର
ଦେବ, ସେପରାର୍ ମହିଳାଙ୍କର ଅନ୍ତି ଧୋଇ
ରାଖିଲୁ ହାହାଃ କରି ଦେହ । ଆଜ

କେବେ ଏହିଛା ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ପୋଷଣ
ପ୍ରକଳିତ ହେଉ ଦ୍ୱାରା ଯାଇଥିବ । କିନ୍ତୁ
କୋଟି କିମ୍ବା ? ଲୋକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମେଳକୁ ପ୍ରଦାନ
ପରି ଦ୍ୱାରା ଆଜି କରିବିବେ । ଭାର୍ତ୍ତିରେ
ଦେଇଥିଲୁ ଯେ, ସେ କେହି ସହି ଲୋକ
ଦେଇଗା ତୋଷଗାସରୁ ଆଜି କରିବ ତାଙ୍କ
କୁହୁଗ, କାହାକୁ ବଚନିଶାହିଁ ସେହି କୋଟି
ସମ୍ପର୍କରେ ନିଷ୍ଠା କରା ଦ୍ୱାରା ପରିବାର । ଅବସର
କୁ ଉପରେ ନିମନ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମେଳକୁ ପରିବାର
କରା କମା ବାଣିକାକୁ ହେବ । କଲାପତ୍ର
ପାଇଁ ଏହିପରିହାଟି ଉକ୍ତାର ନେଇ ପରିବାର

ବେବ । ଯେହେ କାହାରେ ଏ ଶତରୁଷିଙ୍ଗର
ଲୋକ ସୁନ୍ଦର ଛୁଟ, ତାହାରେବେ ଗହା
ମେଷକୁ ସେହି ପରମାଣୁରେ ଆଚାର ଅଳିନ୍ଦ
ବହା ଜମା କରିବାକୁ ହେବ ।

କୁର ଅମାତଳ ଦେଇବ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବାହୀତିଥିବା କବିତା ମେଘର କୃତିକରେ
କୁଞ୍ଚା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମୁଖୀର କୃତିକାହୁ
କୁଶର ପ୍ରସ୍ତେତି । ଅଣିମାଲୀ କୁରର ଦ
କିମ୍ବାର ଦରାଜୀ ପୁରତ ପ୍ରାଚୀ ଏକାନ୍ତ
ଦୋଷତତ୍ତ୍ଵ, ସବୁର କୁମା କରିବାକୁ ହେବ
କରୁଣମେହିର ଲୋହକରୁଣକ । ପଞ୍ଜ
ପର୍ବତକୁ କୁରାର ଦର ଏହିର ସ୍ତର
ପୁରା ସର୍ବକୁ କୁମାର ଦର କରି କଷା
ନର କୁରା । ପଞ୍ଜର କର୍ଷପତେ ଏ ଦର କୁ
ରିଲେ ଉଚ୍ଚର କରି ନିର୍ମିତ । କର୍ଷପତେ
କାଳିତେମରେ କୁମାର କରି କରାନ୍ତିର
ଦୂରା ହସନାର କୁଶର ଦୂର କରିବା
କରିଲା । ତଥେ ଏହି ଦରି କିମ୍ବା

ତୁସିର କୁଳା ଦୂରି ହେବୁକୁ ଲାଗନ ଗୁଡ଼ି-
ମେଘ ହେବାକଥୋଟି କଣା ପରାର୍ଦ୍ଧରେ ଶିଖ-
ଚାଟି କଣା କେବାଥିଲୁଣ୍ଡି । ପରେ ମେହେ
ଭୁଗନ ହର ଅତୁର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୂଁ, ତଙ୍କାର କୁଳା
ଅତୁର ଦିନୀଯାଏ, ଏବଂ ପାତ୍ରଶୁଭ କୁଳା ଅତୁର
ଦୃଢ଼ିବୁଏ, ତଥାହେଲେ ବିଶମେଷି ସୁକଳୀର
ଶତପଥିକାଟି କଣା ଦେଖାଇ ହେବା । ଜୁରା
ମନ୍ଦିରମେଖର ଏହି ଦୃଢ଼ିବୁ ବର୍ତ୍ତମନ
ହୋଇଥିଲା । ଘେରଇ କୋର ମୁଦ୍ରା ଅଛି ତମି
ର ଯାଏ, ମନ୍ଦିରମେଖ ସେତୁପର ନିମ୍ନମୁଖ ତରିଲେ ।
ଥୁବେ କେ ଦେହ ତାଙ୍କପାଲରେ କୁଳ ହେବ
କଣା ଦୂରି କେହି ପାତ୍ରଶୁଭରେ ଜୟତ୍ତିମନୀ
ଯେ ନିମ୍ନ କନ କରିଦେଇ କିନ୍ତୁ ବୁଲ ଉଠି
କଣା କୁଳାର କୁଳାକୁ ଲାଗିଲେ ଏକ ଏହି
ପାତ୍ରଶୁଭ ମୂଳ ପା ଦୂର କା ନିର୍ବିଜନ
କଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେହ ଦେହ ଦୃଢ଼ିବୁ ଏହି
ପୁଅର ସେଇକଥାକା ମହାଜନ ମାନନ୍ଦ ପରାମର୍ଶ-
କରେ ମୁହଁ ଦେଇ କଣା କରିବ କେବାର
ଅନୁମତ ଦିଅ କୁଳଶୁଭ ପାହାଦେଲେ କଣାର
ଅବାଳ କୁଳଶୁଭ ନାହିଁ ।

କୁମାର ପାତାଙ୍ଗରେ ଲିଖିତ

ଅନୁମୂଳ ଦୋର ପ୍ରାଣ କରୁଥିଲେ ଏହି
ପଞ୍ଚାଶତମିତି ପ୍ରାଣାତ୍ମକ ମନ ଏବଂ କୃତୁମତ
ଶିଖିବା ହେଲେ ନତ କୁଠ ମଧ୍ୟତାକୁ “ଜଳିଷ୍ମ
ଧ୍ୟୋନ” ନାହିଁ ପହିଲା ବାଯାର ପାଇ ନାହିଁ।
ପେଟେମୁଦ୍ରାମସ ଦିଗନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନନ୍ଦରେ ଲୁଣ କେ
ଜୁଣୀର ମାରଇ ଘରୀବା ଏବଂ ପ୍ରାଣକ ଦର୍ଶକ
ଦୟାଗାତ୍ମକ ।

— १००० रुपये —

ପ୍ରବୃତ୍ତି କରିବାରେ ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ଯଦୁଗାନୀ ଲୋକଙ୍କ ଅନ୍ତରୁ ମେ ଏହା ଠାରେ
କହିଲାବ ଲୁହୁ ବି ୧୯ ର ଅନ୍ତରୁ ତା ୨୫
ବିଶ୍ଵ ବହିକାର କଥାଖୁବି ଠାରୁ ୧୯୭୫ ରେ
ସେଇମୁକ୍ତ ବା ୧୯୯୩ ପରିମା ପରିବାରପରମା
ସପ୍ରାତ୍ମକୀ ଛାଇଜୀବି କୁଳରୁଚି କାଠାରେ
ଅଧିକାରୀଙ୍କ “ଜ୍ଞାନବିଧିରେ” ର ୨୫ ବାରେ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଶ୍ରୀ କାଳାମାତ୍ରମୀରେ ବଜାରୋରେ
ମୂର ବରାକର ମହୁରୁ ଶୀ ୧୫ ଧର କାମନା
ବାର କରିବାକୁ କର କରିବାକୁ କର କରିବାକୁ
କରିବାକୁ ୧୯୭୫ ମାତ୍ରରେ ଉପରକାରୀ
କଲାହି ୧୯୭୫ ମାତ୍ରରେ ଉପରକାରୀ ବଜାରୁ କାହାର
କାହାର । ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଶ୍ରୀ କାଳାମାତ୍ରମୀରେ ଧରିବାକୁ
କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ ସହିତିକା ଶବ୍ଦରେ
କମଳା ର ୧୦ ୯ ପ୍ରତିବର୍ଷର ଅନ୍ତରୁ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରାଚୀନକାଳ ଜ୍ଞାନକର ଦେଖାଇଲେ ତିମିଳପରି
ଜାଗାପରିଲେ ଯାଇଥେମୁଣ୍ଡି ଦିଲାଇଲା । ପୁରୁ
ଷୀ କୁର୍ବା ପଢ଼ି ରହିଥାଏ ଯାଏ ଓ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ଦୂରରେ ଆସିଛି । ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ରା
ତାରିଖମାର ଏହି ଅନୁକ ଜ୍ଞାନପଦବିର
ଅଛି । ଏହିକେ ଯଦି ପାଇଁ କରେ ତୁମେ
କୁର୍ବାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରୁଣାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ
ଅବେଳା କରୁଣାଶୀଳ ଏହି ବଜୀରୁ କରି
ମନେ ଏଠାକୁ ମନୀ ଏହିକାଳର ଅନୁର୍ଧ୍ୱା
ଦିପକୁ ଦରି ଥାଏଥାଏନ୍ତି । ମଧ୍ୟର ଅନ୍ତରେ
ମାତ୍ରବି ବାବୁ ଦେଖେଇଥି ଜଳ ପଲାତ
ପ୍ରେରଣ ଦରି ଯେତାରେ ଜାତି ଅନୁର୍ଧ୍ୱ ଯାଏ
କିମ୍ବା ଧୂଗରେ ପ୍ରେରଣ ଦରିଥାଏନ୍ତି । ଅବେଳା
ଅନୁର୍ଧ୍ୱକି ବାବୁ ଶିଖିମାର
ମଧ୍ୟର ମଧ୍ୟର ମଧ୍ୟର ମଧ୍ୟର

ଦେଖିବାରେ ପରିହାତନ ଓ ସମ୍ପଦକ ସଂହାରସ୍ଥଳ
ଧର୍ମଶାଖାର ଅଞ୍ଚଳୀର ବହୁଯୁ ସଜ୍ଜିତ ମାନ-
ପରେ ଏହା ରଙ୍ଗ ଦୋଷପଦ୍ମ । ଏହଙ୍କ ଧର୍ମ-
ଶାଖା ସ୍ଵର୍ଗର ପାପିତେଣାର ଉତ୍ତରରେ ସଙ୍ଗ୍ୟ-
ତତ ଦେବେ ଶର୍ମ ଅନେକହାନି ହେଲୁ ଅଧିକରେ
ଦୁଇର ଦେବୀଙ୍କ ପରିହାତକି ଅଭିଭୂ-
ତାନାକୁବେ ଗଠକ ଦୟା ‘ଧର୍ମକାରୀ’ର ମାନ-
ପରେ ବରିଷ୍ଟ ।

卷之三

ଅମେରାନେ ଏହିପୁଣେ ଶୋକାତ ହୁଏ-
ପିଲେ କୁଟେଖ ଦେଇଥିଲେ ଯେତେବେଳେ କୁପା-
ତ୍ୟାରେ ପଢ଼ିଥିଲେ ଦୁଃଖ ଦିଶେଷ ଅବୁକ
ହେଉଥିଲୁ ତ ବଜାରାବାଜରେ ମିଳା ଦିଅର
ଛିଲେ କୁକି ମେ ଦିଅଛି । ଅମେରାନେ ମୁଖ
ଧରେବ ଚାହାଇଥିଲୁ ସେ ଏ ହିଂସାରେ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ବିନାରେ ଅବୋଜନ ଲିଖିଥିଲୁ ଓ ମାର-
ଦାଖିଲାନେ ପଞ୍ଚିରେ କହିଲେ ହୋଇଥିଲୁ
ଅଛି । ମାରଦାଖିଲାକେ ନିଶା ଦିଆଇ ଗାନ୍ଧିଜୀ
ଦେଖି ଗାନ୍ଧିର ପରିବାର ଦେଖା ପରିବାର
ଧାରାହାର ପରିବାର ଦେଖା ମାନ୍ଦ୍ରାତ୍ୟା ତରଫେ
ଦକ୍ଷପରିବେ ହୋଇ ପୁଣ୍ଡାବେ କିମ୍ବାହେଲେ ।
ଦରଜାର ଧାରିଛି କବା ମହିଦେବ ଏହା
ଦେଖି ସେମାନଙ୍କ ଚିତ୍ତ ଥାଏ ଏ ଶେଷୁଟେ
ସହିତ କହିଲା ଆଜ୍ଞା ଦିବିଗୁରୁ ହେଲାକେ
କୁଳୀ ସମସନ ଦେଖିଲୁ କୁତୁମାର୍ଦ୍ଦନ କରେ ।
କିମ୍ବାହେ ଏହି ମାନ ତା ୨୦ ହରାରେ
ରେଖାଟା ଗେରାରେ ନିଶା ଦିପ ଦେଇଥିଲୁ
ମୋହି ସବୁ ହେଇଥିଲା । ହିଂସାପରିପୁର
ପରିବାରରେ, ମାନର୍ଦ୍ଦନ ସଙ୍ଗ, କିମ୍ବା
ବାଜାର ସଙ୍ଗ ଏ କବା କହାର ମହିଦେବ ଶଙ୍କୁ
ପୁଣ୍ଡକିରି ଉପରୁ ବୋତସୁଲେ । କିମ୍ବାହେ
କବିମନ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧିତରେ ବହିପୁରେ ଓ
ମାନବର ପିତ୍ତେଶମ, ମତ୍ୟକର ତାଙ୍କ
ପରିବାର ମାତ୍ର ନୀତି, ମାନବର ବେବିଷ୍ଟେକ
ଅକ୍ଷମାଜ୍ଞା, ମାତ୍ର ମହିନୀର ମୋତ ତାଙ୍କ

ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠ ମହାନେ ପ୍ରମାଣିତ
ହୁଏବାରେ ସମ୍ମାନ ଦେଇଲାମାରେ

କାହାର କନ୍ଦପୁର ଗଢ଼ିଲା ମହାଦେଶ
କ୍ଷେତ୍ରକେ ଦେଖିଦେଇଥିଲେ ସେ ଏହି
ମାତ୍ର କଟାଇବେ ପୃତୀକୁ ବଳ ଦିଲ ବୋଲି
ଯାହା କହନ୍ତି ହୁଏ ତହିଁଲେ କରିବ ଓ ଶେଳ
ଦେବ ଓ ମନ ଚାରୁବ ତବ ପ୍ରତ୍ୟେ ପରମା-
ଶରେ ପ୍ରତି ହୋଇଥାଏ ତ ନମିଲ ଦେଇର
ଜାଗାକ ପଠିବନ୍ତା ॥ ୩୦ ॥ ଭାବ ଓ ଧାର
ଅନ୍ତର କିମ୍ବା ନିଜାମରେ ବିହାର ପ୍ରକାଶ ମର୍ମରେ
ନମିଲ କେବଳ ପ୍ରାଣବାନ କିମନ୍ଦିଳ ହାତ
ଅଷ୍ଟନ୍ତର ଦିନ ଏହି ସେ ମର୍ମ, କିମ୍ବା କୁତୁହା
ମନୀର ସର୍ବପୂର୍ବ କନ୍ଦପୁରିତ କିମ୍ବା ବନ୍ଦୁଷ୍ଟ
ଦେଇ ଧରିବାକି ହଙ୍ଗମ ଆଧାରମୁକ ମାନ୍ୟ
ଦଳ କମଥାବ । ଏ କିମନ୍ଦିଳେ ଯାଏଇହିଜୀବ-
ଜୀବନକିଳା ଲାଦିଥିବେବେଳେଶ୍ଵର ପାଇ
ଦେଇଲାହୁ । ଶାତ୍ରବାରୀର ଦିନରେ ଦୋଷ
ଦେଇ ପ୍ରତିଶେଷ ପେତ୍ର ଅଭିନ ଶାଖ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ
ଦଳ ଦାରୀ କୌଣସି ମେଘର ପରିବାହୁ ।
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏହି ଦର୍ଶକୁ ଘରୁ ମୋହି ଅଭିନ
ଦାରୀ ଦେଇ ପ୍ରତିଶେଷ ତନ୍ତ୍ର ବରୁଷକୁ କିମ୍ବା
ଅଭିନ ଶାଖ ପ ଦେଇଥାଏ ଶାତ୍ରବାରୀ କୌଣସି
ପ୍ରତିଶେଷ କବାକୁ ଅବଧାକ ।

ମେ ଦେଖି ଚୌଥେ ନାହିଁ ପୁରୁଷ
ତମୁଳେ ଏହି କେତେକ ଟଣପରିଚାଳନ ଦିଲୁ-

ଲାକ୍ଷ କରନ୍ତ ହେଉଥ ଦୁଆଁଟା ସେମାନେ
ବଜାରଟିକୁ ଅନୁପ୍ରେଷ କରନ୍ତି, ଯେ ଲାକ୍
ମଦୋଦୟ ଉଚାର ମଦ୍ଦିମେଳଙ୍କୁ ଅନୁପ୍ରେଷ
କରନ୍ତି ସେ ଅଭିନ ପାଇ ହେବା ପୂଜାରୁ ଶିଖ
କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରତ୍ୟେ ରେବାର ହୌରାର
ସମ୍ପର୍କ କରୁ ପ୍ରଗତ କରନ୍ତି । ଅବଧି ମାର-
ମାରମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାଇଥିନୁଥାରେ
ତେବେ କରିବେ ପାହ ଆଜନ ପାଇ କି ହେବେ
ହେମାବିଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ଅଧିକରଣ ଫଳକଣ
ହୋଇପାଇବି ମାତ୍ର । ବାରୁ ମହିଳାମ ଘୋଷ
କହିଥିଲେ କେବଳ ଆଜକ ଭାଗ କେବେକ
ଅନ୍ତର୍ମୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ ମାତ୍ର ସବୁ ମାର-
ମାରମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଗୋପାବାନ୍କ ହେବେ
ଅଛେତ୍ର ଫଳ କିମ୍ବା ।

ମେହିବିଜ ମାରବାହିନୀଙେ ସବୁ କର ମିଳା
ଯିଥ ଦିନ୍ଦୟ କରୁଥିଲା ଏ ଜଣ କ୍ଷମ ମାରବାହି-
ନାହିଁ ହତ୍ତି କଥାକ କରିପାରିଲା । ଅଗେବା
ଲେବ ଅହାର ଖୁବେ ଠା ପଦିଶ ସବଳ
ବଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ସୁତେବ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଏବେ ଖାସବାହିନୀଙେ ଫର୍ମନ୍ତର ହୋଇ-
ଥିଲା ସେ ସୁଲକ୍ଷଣ ବହାର୍ଯ୍ୟ ଲେବା ହୋଇ
ଥିଲା । ଜଣେ ମାରବାହିନୀ
କେନାହିଁ ପଣିବ ରିବା ମହାର ଉପରେକୁ
ଯତାପ ଏବାରକାନ୍ତା ଅର୍ଥବ୍ୟାତ ଏବାର୍ଥ କାହିଁ
କୁଳବ ହତ୍ତି କଥାକ ହୋଇପାରିଲା । ଅର୍ଥବ୍ୟା
<କଥାପ ମଧ୍ୟରେ ନ କିମ୍ବେ ପରିଦର୍ଶକ ହେତୁ
ହେତୁ ହେତୁ । କାହାର ପଥାକ ତୁମ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ
ଟ ୨୫୦୦୦ ଅର୍ଥବ୍ୟା ମେହିବିଜା । ଆଜି ଜଣେ
ମାରବାହିନୀ ଟ ୨୫୦୦୦ ଅର୍ଥବ୍ୟା ତୋଠ-
ଦିଲା । ଆଜି କଣାହିଁ ଟ ୨୫୦୦ ଅର୍ଥବ୍ୟା ଏ
ଦୂରବ୍ୟା କହାଏ କାହିଁରେ ଅବେଳ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏହି ଅପରିଷଦ କର ଜାରିକୁଳର
ଅବେଳ ହୋଇଥିଲା । ପେଣୋର ଅପରିଷଦ
ଅନ୍ତର୍ବରମାତ୍ରକ ନବଟ ପାଇଁ ଦିଲଦାର
ସମଗ୍ରୀ ଦିଅଯାଇଛି ।

ଏହିପରି ଯଦୁ କେତେ ସ୍ଵର୍ଗରେଖାକୁ ର
ହେଉଥିବେ ଉତ୍ସବକାଳ ହୋଇଥିଲାମ ଶୁଣ
ଅଛିବି ଦେଖୁ । କାହିଁର ଧରନେ
କେତ୍ରାବେ କିମ୍ବେଳିକ କାହାରେ ?

ବିହାର ଶାସ୍ୟ ଶାଖା

ଦେବ ହାତର ଅଜ୍ଞାନକ ପିଲାହମୁ ଦୃଷ୍ଟି-
ମନ ନାମର ସମ୍ମାନ କରିବେ ଭାବଜୀମୁ ଅଧିକ
ସମ୍ମାନ କରିବେ ଯେହିଁ ସୁନାର ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଅନ୍ତରୁ । ପ୍ରବନ୍ଧର ସାରମେର୍ ଏହି ୫—୩ବିଂ
ଦର ନେହାମାତ୍ରେ ସେହିଁ ସମ୍ମାନଶାଖକ
କଥାକୁବେ ଏହେତୁର ଉଦ୍‌ଦେଶ କବିଅନ୍ତରୁ
ପାଠୀଦର ପ୍ରକଳ୍ପକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ମାନକ ସେହି
ସମ୍ମାନଶାଖକରୁଁ କହିବେ ଶୁଣ ଲାଗେ
ଏହିର ମନ୍ଦ ପ୍ରକଳ୍ପକାରୀ ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟରେ
ଜୀବନର ମାତ୍ର ସମ୍ମାନ ଏହି ସେମାନେହିଁ ପାଇଁ
ଦର କାହିଁକି ଅଧିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି । ଭବତିର
ପାଠୀଦରିଆମେ ସମ୍ମାନଶାଖକ ସମ୍ମାନ ଅଛି
ଏହେ ସମ୍ମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଠୀରେ ଏହିପାଠାର
ସମ୍ମାନଶାଖକ ତଥା ପ୍ରକଳ୍ପକ ଅନ୍ତରୁ ୫—୩ ସେହି
ସମ୍ମାନଶାଖକ ଯାହାକିମିବିଁ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତ ।
ପ୍ରକଳ୍ପକରେତେବେଳେ ବିଭାଗ ପ୍ରକଳ୍ପକାରୀ
ଅଧିକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଅନ୍ତରୁ ଏହି ବିଭାଗରେତେବେଳେ
ବେଳେ ସମ୍ମାନଶାଖକ ପରିଚିତ ଆବା
ଅଭିନ୍ନ ପରିମାତ୍ରର ଉତ୍ସବର୍ତ୍ତନ କିମ୍ବାପଢ଼ି ।

ପୁରୋତ୍ତମ ଗ୍ରାମ ଦା ପାଇଁ ସମ୍ମିଳନ କରିବାର
ବା ଶାକ ପଥାରକ ଦାର ପରିଚିତ ହୁଏ । କେତେ

ମେଘନାଥ ଗାସତ୍ରାଜ ଗାହାଳ କଷିତ୍ତ କୁମ କ
ପ୍ରମ ସମ୍ମଳିରେ ଦେବୀ ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଏବେଥିରୁ
ପ୍ଲାନ୍ଟରେ କୁଣ୍ଡରେ ହେଉଥାଳ ହୁବେ ଘାସାଳୁ
ଶବିତ ତ୍ରାମଗୁଡ଼ିକ ଏପର ଖବରେ ଅବହୃତ
ଦେବୀ ଅନୁମାତ ଯଦ୍ବାର ମେ ଉଚ୍ଚେ ଧ୍ୟାନ
ଅଛଦନକ ଦୟାପାତ୍ରରେ ।

ପ୍ରଦେଶକ ହେଉଥାଏଇ ଜିବିଙ୍କ ହର୍ମୁଣ
ଅଛୁ ତ ପ୍ରଦେଶକ ଗ୍ରାମପାଳୀ ହେଉଥାଏଇ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସାଧନରେ ସନ୍ମାଧ କରିଲାକୁ ବାବୀ
ତ ବାବୀ ।

ଦେଉମାତ୍ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟି ଲେବେ ସେ
ବାର୍ଷିକୁ ନହିଁ କୁଥିଲୁ କା ଅର୍ଥବ୍ୟରେ ଚାଲିବା
କୁଥିଲୁ । ଦେଉମାତ୍ର ଶାଧକଭାଗର ପ୍ରଥମ
କର୍ମବଳ ଅବେଳା ଅନ୍ଦେଶରେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ।

କୋର୍ପ ଗ୍ରାମବାସୀ ଦେଖିଲୁଥାଙ୍କ ଏଥାଲାଗ
କର୍ମରେ ସାହାଯ୍ୟ କି କଲେ ଦେଖିଲୁଥାଙ୍କ ତାଙ୍କ
୧୯୫୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥଦ୍ଵାରା ଉପରାଗିବାରୁ ଓ ୧୯୯୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତାରବାଟ ଦେଖିଲୁଥାଙ୍କ । ଦେଖିଲୁଥାଙ୍କ
ପରେବକ ଗ୍ରାମବାସୀର ସାହାଯ୍ୟ ଲୋକ ପାଇବାରୁ ଓ
ଅନ୍ତର୍ଜାପଳେ ବର୍ଷାଶାହୁ ଦସ୍ତୁ ବିଧାକ ତରୁ-
ଆଇବା ।

ଦେବତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ଉତ୍ତରଣ ମାଧ୍ୟରେ
ନିମ୍ନେକୁ ନେବେଷ୍ଟାଏ ଦୂରେଖାଯୋଗୀ । ସେ
ଜୀବକ ପ୍ରଥମ ଅପ୍ରକାଶର ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବେ,
ବାହୀଙ୍କ ଧରିବ ପ୍ରାମାଣିକତାର ଚାଲିଷି
ସୁରୁହଳ ଅପ୍ରକାଶ ହେଲେ କାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କରିବେ । ଜୀବରେ ଦୌଷିଷ ଅଭିନନ୍ଦରୂପ
ପ୍ରତିକ ହେବେ ପ୍ରାମାଣିକ ଗାଁରାଜ୍ୟରେ
ଅନ୍ତରେ ଶୁଭ ଦାଖା ହେବେ । ତୁମ୍ଭେ କାହା
ମରିବ କିମ୍ବା କେ ମହିରେ ପ୍ରକାଶ
ବର୍ଣ୍ଣିବେ । ପରିବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାମାଣିକର ପରାଇ
ସହି ଯିବା ଥିବା ପଥ ପ୍ରମୁଖ କରିବେ ।
ଜମ ପରିଦର୍ଶକ କରିବା ସଂଧେୟ ପୁଲାଷ ଓ
ପରାମାର୍ଗ ମର୍ମବସ୍ତୁ ସେଇକ୍ଷାକରି ସହାୟ
କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରେଣ କରି ସମ୍ମାନ କରି

କେବେ । ଅହାବନ୍ଧାଙ୍କୁ ସାଧାରଣ
ପାର୍ଶ୍ଵ ମରାଟ ଶୁମଳର ଗୋପାତଙ୍କେ ।
ଦେବତାଙ୍କେ ଉଚ୍ଛବ ଅହାଙ୍କୁ ଦିଲାକେ ଓ ସନ୍ତୁ
ଧ୍ୟାନକୁ ସନ୍ତୁ କରିବାକୁ କରିବେ । କିମ୍ବା ମୁକୁର
ଜାଇବା ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ, ସଦ୍ରଷ୍ଟ ଓ ଶୈ-
ମାତ୍ରେ ଯାଇବେ ଫଳ୍ପୁନକ ମେନେ ଦିବାରଙ୍ଗେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶକର କରିବାର ଉତ୍ସାହ
ଅରିମୁକ୍ତ କରିବେ । ପ୍ରାସରେ କରି ଦେଇବେ
ତାହା ଦିବାରକୁ ଦିଲାକେ ଓ ସାଧାରଣ ଘୃଣ
ବିଶା କରିବେ ଓ ମେନ୍ଦ୍ର ସାଧାରଣ ହର୍ଷପୂର୍ଣ୍ଣ
ରୋଧିତର ସାହାରା ଦରିବେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାମଳୀଯିକର ନ୍ୟୁନିଗତ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ
ବ୍ୟାଧ କେତେବୁଝା ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରାମଳୀଯି-
କରୁ ସମବେଳ ଦେଖି ଉତ୍ତର ଦର୍ଶକାବ୍ୟାଖ୍ୟାତି
ଅନୁକଳରେ ପ୍ରାଚୀ ପାଇ ତେ ପ୍ରାମଳୀଯି-
କରୁଥେ ଅଧିକାରିତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ

ଏହି ଦେଶ ତୋର ପୁଣ୍ୟ କୁଳଦାରର ଦେଖା
କରିଅଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଅପେକ୍ଷାକୁ ଧରିପାଇ ସାଧ୍ୟ
ଦେଖୁ । ତୁମାରା ମୟୋଦ୍ଧ ପ୍ରାଚୀନତାର
ଦେଖିବେ କାହାର କେବଳମୋହି ଦୟାପାଦ୍ଯ ।
ଏକାହି ଜୀବରେ ଜଳାପାତା ପ୍ରବେଶ କରିଲୁ ଓ
ଜୀମାନିଶ୍ଚାଳି ଧେମାରକୁ କଥା ନ ହେଉ
ତାପରୁଥାର କଥା ହେବାକୁ କଥାକୁ
କେବଳ ବ୍ୟାଟି କଥା ପଥ କୁଳରେ ମିଳେ ଏହି
ପ୍ରାଚୀନତା ଦେବତାରୀ ଫେରାଫେରୁ ନ
ଥିଲା ସମ୍ପର୍କ କାହାର କୁଳରେ ହେବ । ଜୀମାନିଶ୍ଚ
କେବଳ କାହାର ମାନପେଟ ହେବା । ମଧ୍ୟ କଥାକୁ

ପ୍ରାମଣାବିଜ୍ଞାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରାମଣାବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରାମଣାବିଜ୍ଞାନ
କଷିତ୍ର ପଥରେ ବଧାର କଳିବେଳାଟୁ । ପ୍ରାମଣାବିଜ୍ଞାନ କୌଣସି ଅହରିତ ଲୋକ ଅସିଲେ ୫୦ ମଧ୍ୟରେ
କେତେମାତ୍ରକୁ ଜାଗାଜାବାରୁ ବନ୍ଦ
ନନ୍ଦେଇ ଦେବତାମନ୍ଦିର ଦୂର କଟୁଗ ହେବ ।
ମନୀଜ୍ୟ ପତଙ୍ଗକ ସଥା ମାରିଛି, ଦେଖିବାର
କିମ୍ବା ହେତୁମାନ ଦୂରମୁଣ୍ଡ ଓ ଏ ଅଧିକ
ଦୂରମୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ୧୨ ମିଲିମିଟ୍ର ଦୂରମୁଣ୍ଡ କାବାର
ଦେଇପାରୁ । ଦୂରମୁଣ୍ଡ ନେଇବେଳେ ଦେବତାମନ୍ଦିର
କାବାରୁ ଦଶେଷ ସମ୍ମାନ ଦେଇବ ମେ ୧୦ ମିଲିମିଟ୍ର
ଦୂରମୁଣ୍ଡ ଦେଖିବାର ଦୂର ମଧ୍ୟ କରିପାରୁ ।
ଦେବତାମନ୍ଦିର ତାବ ଅମୁଲିକାର କିମ୍ବାନ
ଧାରୁ ଏବଂ କିମ୍ବାନ ପୁଣରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଧାରୁଟାର ।

ଦେଉମାତ୍ରା କ୍ଷେତ୍ରଦେଶରେ ସମ୍ଭାବ ଜୟନ୍ତି
ଏଇବେ ପରାମର୍ଶରେ ହେଉଥାଏ ଅସ୍ତ୍ର
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଗାନ୍ଧିର ସବୁ ଦେଖିବୁଥିଲେ ଚୌଥୀ
ବା ଦ୍ୱାରା ବେଳେ କହିଲ କରନ୍ତି । ହେଉଥାଏ
ବିଶେଷଜ୍ଞବଳୀରେ ନିଯୁତ୍ତ କୁଆଣ୍ଡ ମାତ୍ର
ଅନେକ ପ୍ରକାର ଦଶ ଦେଖାଇଥିଲୁ କୁଏବାହି ।
ତାମରାମାଙ୍କେ ହେଉଥାଏ ନିଯୋଗ
ପମ୍ପରେ ଦେଖିଲ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ହଙ୍କାର୍ତ୍ତ ଦେଖିଲୁ-
ଏହି ପ୍ରାର୍ଥିତ ହେଉଥାଏ ନିଯୁତ୍ତ କୁଅଣ୍ଡ । କିମ୍ବା
ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ସାଧାରଣତା ସଜ୍ଜାଧର ଛୁମଳିଛି
କେତେ ଅନୁମାରେ ହେଉଥାଏ ନିଯୁତ୍ତ କରି
ଥାଏ । କୁତୁହା ଗ୍ରାମକ ଟଙ୍କ ପଢିବିବୁକରେ
ହେଉଥାଏ ନିଯୁତ୍ତ କୁଆଣ୍ଡ ।

ଏହି କୃଷ୍ଣ କରୁଥେବେ ପ୍ରଥମେ ପଢ଼ି
ଦେଇବେ ଖାଦ୍ୟ ସାରକ ଶତ ଜାଗନ୍ଧିବେ ।
ତାବୁ ଜାକେଶ୍ୱର ଦୂରାଥ ଥିଲା । ଏ—କୃଷ୍ଣ
ଦେଇବେ ଚିକାଗଳିତ ଆପନଙ୍କ ବିଜ୍ଞା
ନିରବା ଓ ଯୁଗା କ୍ରିକଟ୍ ସାରାବିଜେନ୍
ଅପରିଷେଷ ଓ ଅତିରିକ୍ତ ରୋହିର ପରିବହ
ଦିନବା । କୃଷ୍ଣଦେଇବ ଶାରବନ୍ଧୁ ଦିନାତ୍ମ
ସମ୍ମା କଥ ସନ୍ତୋଷବିନ୍ଦୁ ମୁକାଳ ପ୍ରାଣିର
ହୋଇଥିଲା । ଦୌରାହିର ସ୍ଵରେ ଯେ ହେଉ-
ମାତ୍ର ଅବାକୁଳୀୟ କୁଏଳାହୁଁ ପରିବ ଦୂରା କୃଷ୍ଣ
ଭାଇ ସମ୍ମା ଅକମନ୍ତାନ୍ତି ଆଖାରବନ୍ଧ
ପ୍ରାଣଶାବକ ଶତ ଶତଶତ ସନ୍ତୋଷପରିବ
ହେଉଥିଲା । ଏହାଦୂରା ଜୀବ ଦ୍ୱାରାକି ତୁର
ନାହିଁ ସ୍ଵରେ ହେଉଥାଳ ଅବିଜ୍ଞାନ
ବନ୍ଦମାତ୍ର ଅବାକୁଳ କରେ ପ୍ରାଣଦେଇବ ପୁରବ-
ମାତ୍ର ପିଲୁ ଭାବାର ପ୍ରକାର କରନ୍ତି ତ
ବାହାର ଦୂର କିନବାର ଦୂରାୟ ଅବଲମ୍ବନ
କରିଥାଏନ୍ତି । ପ୍ରାଣଶାବକ ଜୀବରେ ସମବଦନ
ଚେଷ୍ଟା କୁହି କରିଥିଲା ଓ ଅପରିଷେଷ ସଙ୍ଗା କୁହି
କରିବାରେ ଯେଥାର ସହାୟ ହୋଇଥିଲା ।

ପନ୍ଦିତ

କଟାଇଯାଇ ମନେ ସମୋଦରେ ଅପରିହା
ହେଉଥିଲା । ୩ ୨୭ ଏଇ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ଧେନୁଙ୍କେ ମୋରୁଯା ମାନ୍ଦ ପ୍ରାତିର ବୃଦ୍ଧିରୁ
ଅଗ୍ରାର ହୋଇ ଆମିନ୍‌ଦେଖୋ ଉପରେ
ମୋରୁଟି ସେହି ନିର୍ମିତକାର କରିବାର ହୋଇ
ଅଗ୍ରାରୁ ଯୁଦ୍ଧମାତ୍ରର ବିନିମୋହି ଲାଇଲ ବା
ମେଣା ଦୂର ଦିର ମନ୍ତ୍ରିଷାଳ୍ଯୋ କାନ୍ଦି ପ୍ରାତିର
ଦୟା ଦର ବରମର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେଲୁ ବାରଜେ
୫୩ । ଛ ୨୦ ର ସେବାକାରୀ ପାଠ୍ୟ ହେଲା
ଦରି ଏହା ଗୋପ କରୁଥିଲାଏବେ ମୋରୁ
ଓ ଅକ୍ଷୟାଂଶ୍ପରାର୍ଥନାର ପାଇଥିଲା । ଅନ୍ତରାକ୍ଷର
ମେ ଅଗ୍ରିମ୍ବ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ୨୦୦୦ ମୁଦ୍ରାରେ
ହେଲା ।

ଓଡ଼ିଆ ଦ୍ୱାପିକା

Scraps.

The result of the final examination of the Cuttack Medical School has been extremely deplorable. Out of 22 only one has been declared as passed. What is this almost wholesale massacre due to? Defect in teaching or deterioration in the efficiency of the teaching staff cannot, of what we know, be the cause. What else could the reason be? Have the examiners anything to do with this very unsatisfactory result? We beseechingly invite the attention of the authorities.

We cannot but notice the awfully obnoxious nature of the Jali drain. We do not know to whose fault it is due but at any rate it is a menace to the health of the students of the Ravenshaw Collegiate School and needless to say is also a public nuisance. We draw the attention of the Headmaster of the Ravenshaw Collegiate School, and of the Superintendent of the Cuttack Jail who we are sure are very particular about the health of the town and last of all of the Vice-Chairman of the Cuttack Municipality who we hope will take prompt action. We hope the evil will soon be remedied. At any rate a change of site is necessary.

The last June number of the Journal of the Bihar and Orissa Research Society contains a scholarly and useful article from the pen of our distinguished Professor Rai Bahadur J. C. Ray on the "Textile Industry of Ancient India." The Rai Bahadur has not spared any pains to make the article not only interesting but fairly exhaustive. We ask every one interested in the welfare of the country to go through the article.

The Hon'ble Babu S. K. Sahaya of Ranchi is introducing a bill in the Provincial Council of Bihar and Orissa for the enforcement of free and compulsory primary education in the new Province. The Bill has been published in extenso in the 'Express'.

SUNIA AT RAJ KANIKAT

The celebration of the New Year's Day at Raj Kanika is a grand and joyous occasion. Ordinarily the occasion is associated with merry-making and festivities in which the gratification of the landlord himself forms the predominating factor, but at Raj Kanika the state of things is just the reverse. The sights that greet the newcomer sink deeply into his heart and he is at once made to realise that if wealth is allowed to accumulate in the hands of a single person it is only for the benefit of the many. Unlike chiefs who seek the attractions of big cities and build for themselves mighty structures there, the Hon'ble Raja of Kanika has spent lacs in building a charming and splendid palace in the midst of his tenantry which wears a gala appearance on this auspicious day. From dewy morn to the small hours of the next morning the festivities and amusements continue, every one of which is for the express behoof of his teeming tenants. The tenants, thousands of them, rich and poor, have free access to the Rajbhatti—a sight which does the heart good to behold and is in pleasing contrast with the sight of durwans making their best efforts to keep away ill-clad people from the precincts of a palace! In the morning, religious ceremonies are performed and Brahmins are fed. In the afternoon, at a Khas Darbar, the Rajsaheb receives *nazar* from his officers, amongst whom *pan* and *atta* are distributed. In the evening, a grand procession is formed, in which thousands of tenants who have come from the remotest corners of the estate join and the Rajsaheb surrounded by his loyal and cheering tenants, proceeds to the temple of his ancestral tutelary deity and the procession after passing through the main road returns to the Rajbhatti. Soon after, another

Darbar, which may be described as the Am Darbar, is held in which all the tenants take part, who offer *nazar* to the Rajasahib and amongst whom *pas* and flowers are distributed. In accordance with historic practice, in the Am Darbar, the Rajasahib confers suitable titles upon his deserving tenants and their headmen. This year fifteen titles were conferred upon persons residing within the estate. In view of the prevailing misconception regarding the recruitment of labour for war purposes, the Rajasahib took advantage of the occasion to explain in very clear, eloquent and impressive words to his assembled tenants the real state of things and exhorted his tenants to take advantage of the very favourable terms offered and benefit both themselves and the Government in time of need. It is a fact that all Rajas were to emulate the noble practical example set by the Habil Raja of Kanik: a very great impetus would be given to the recruitment of labour. And then comes the most important and pleasing function of the whole day, the feeding of several thousands of tenants, for which mighty preparations have been made by the Raj officers for many days past. The Raj officers deserve special commendations for the satisfactory and orderly manner in which they conduct the feeding of this vast concourse of people. Magnificent theatrical performances are held in connection with the occasion and the Rajasahib surrounded by his numerous tenants witness them. It is no wonder that the Rajasahib is so solicitous to give his tenants a hearty treat on the New Year's Day, when it is remembered that he annually spends one fifth of his gross income on the public work Deptt. of the estate as a protection against flood, tidal wave and drought.

A NOTABLE UTTERANCE

"I see the great Self-Governing Dominions and Provinces of India organised and co-ordinated with the great Principalities, the existing Principalities—and perhaps new ones—not one great Home Rule country, but a series of Self-Governing Provinces and Principalities, federated by one Central Government. But whatever be the object of your rule in India, the universal demand of those Indians whom I have met and corresponded with is that you should state it. Having stated it, you should give some instalment to show that you are in earnest, some beginning of the new plan which you intend to pursue that gives you the opportunity of giving greater representative institutions in some form or other to the people of India, of giving them greater control

of their Executive, of remodelling the Executive—that affords you the opportunity of giving the Executive more liberty from home, because you cannot leave your harassed officials responsible to two sets of people. Responsibility here at home was intended to replace or to be a substitute for responsibility in India. As you increase responsibility in India you can lessen that responsibility at home. But I am positive of this, that your great claim to continue the illogical system of Government by which we have governed India in the past is that it was efficient. It has been proved to be ~~not~~ inefficient. It has been proved to be not sufficiently elastic to express the will of the Indian people, to make them into a warring Nation as they wanted to be. The history of this War shows that you can rely upon the loyalty of the Indian people to the British Empire—if you ever before doubted it! If you want to use that loyalty you must take advantage of that love of country which is a religion in India, and you must give them that bigger opportunity of controlling their own destinies, not merely by Councils which cannot act, but by control, by growing control, of the Executive itself. Then in your next war—if we ever have war—in your next crisis, through times of peace, you will have a contented India an India equipped to help. Believe me, Mr. Speaker, it is not a question of expediency; it is not a question of desirability. Unless

"you are prepared to remodel, in the light of modern experience, this century-old and cumbersome machine then, I believe, I verily believe, that you will lose your right to control the destinies of the Indian Empire."—
The Rt. Hon. E. S. Montagu, at Westminster, in July.

"Any man who sets himself up to oppose absolute Government incurs great risks. The loss of employment and promotion, petty persecution, even the loss of fortune and freedom; all these you may have to face. In proportion as your sacrifices are great so will your reward be. But keep your hands clean of murder and you will have the respect and honour of all that is best in this country and millions throughout the world who believe in liberty. I hope the struggle need not be very long. My Nation which supported the Italian against the Austrian, the Pole against the Russian, which has fought with a single mind in this War, will not long allow itself to remain the oppressor of a Nation that can make sacrifices. But you must not trust others alone; it rests with you to make the sacrifices."

An extract from a message from Commander Wedgwood M. P. to Sir Subramania Iyer of Madras.

HOME RULE IN SCHOOLS

ENGLISH JUDGE'S OPINION

A correspondent writes from Narai (Jesore):—The District Judge of Jesore came here recently on inspection duty. He paid a short visit to the local H. E. School accompanied by the Secretary and the S. D. O. of Narai. While inspecting one of the classes, the Judge asked the Headmaster of the school whether he had appointed monitors in the classes. The Headmaster's answer being in the affirmative the Judge next enquired whether the monitors are invested with powers to punish the boys in case they break the rules. This time the answer was in the negative. Thereupon the Judge remarked that in England the monitors have powers to punish the boys put under their control whenever they are guilty of any breach of discipline, and advised the Headmaster to introduce that rule in this school. The Headmaster was now in a fix, but the Secretary of the school who was standing near, came to his rescue. Said the Secretary "But, Sir, there must be some difference between England and India. England is a self-governing country we are but trying for Home Rule here. Of course the Judge relished this remark and ended by saying "let there be Home Rule here in the classes."

A. PATRI

ଶେଇ କିମ୍ବା ଏକଦିନରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ପ୍ରମେୟ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରାହେତିର ଜଣମ୍ବୀମେଣ୍ଟ ସମ୍ବଲିତ ହେଲିବାର ବନ୍ଦ ବରଚାପାଇଁ ଆଶେଷା ହେଉଥିଲା । ଅଛି ବିମ୍ବର କିମ୍ବା ଉତ୍ସବ ଘରଗ୍ରମେୟଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟ ନୃତ୍ୟ ଟେଲିକିମ୍ବ କର୍ମଶଳ ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ । କଥାମା ରତ୍ନକାଳି ।

ପାଇଁଦେବ ହନ ।—ବିଲ ହର ଶାକ୍ତମେ
ଅଜ୍ଞାନୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତା ୫୭ ପତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ
ହେଲେ । ପାଇଁମେଳ ମଈତେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚବ୍ରତ
ଶାସନ ସଂସ୍ଥାର ବିଷୟରେ ଶୁଣ୍ଡାକ ମେୟିକ
ଆସିଥିଲା ହେବ । କାନ୍ଦମୟ୍ ବିହିଅଛି ଏହି
କୁଳଗର୍ଭଦିନ ଦୋଷକା କୁଳ ମନ୍ଦିରରୁ
ଅନୁମୋଦିବ । ତାହା ସେବେ ହୁଏ, ତାଙ୍କ
ହେଲେ ଅଧିକ ପ୍ରକଳ୍ପ କରୁଥିଲା କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ମାତ୍ରେ ମଧ୍ୟ ରୁକ୍ଷ ନାହିଁ ।

କିମ୍ବା କିମ୍ବା—ପ୍ରୟୁକ୍ଷତିର କାଳୀ ଦୀର୍ଘ
କେବ ଦୟାହାର ପୁର ହୋଇଥିବ ବି
ସମ୍ମେ ନାଶନ୍ତି । ଜବାର୍ତ୍ତରେ ସିର ବନ୍ଧ
ଅନ୍ତରୁ ବେ ଯାଏଲାର ପଣ୍ଡିତ ମଧୁପକ୍ଷିର

ଦେବ ହେବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀରିତନ ଶତ୍ରୁ ହେବ
ଅପି ଏହି ଥ୍ରଦିଶ ହରାଯାଇ । ନୃତ୍ୟକାଳୀନ
ନାମ ବନ୍ଧୁ ହେବ ଗାହା ବନ୍ଧୁକ ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରିୟ
ହୋଇଗାହୁ । ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରଧାନ ନାମ ଅନୁଯାୟୀ
ଦୂରକୁ କାହାର ତମ ଅଭାବରେ ହୋଇଗାନେ
ମୋତି ଜୀବନ୍ତିମେଘ ଜୀବ ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି ।

କାହିଁବାମେହି କିନା ଦେବତରେ ପ୍ରଥମେ
ଦେଉଛି—ଗ୍ରହ ମାତ୍ରାର ସବୁ, କେ, ସହିତି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚାର ଓଡ଼ିଆ ବାକୀରୀରେ ସବୁରେ
କଥାମାନେ କିମ୍ବା ପ୍ରାଥମିକରୀ କଥାମାନେ
ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ପାଣ୍ଡିତୀ ଅବଳୀ ଅଧିକବାନୀ
ନାହିଁ ଆମର ବର୍ଣ୍ଣନା । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କବିତା ପେ
କାହିଁବାମେହି ପ୍ରାଥମିକ ଶିଖାର ପରିଧାର
କେବୁ କେବୁ ଅନୁମାନ ଦେବାପଥ । ଅପାରତ୍ତ୍ଵ
କରିବି ଅନୁକରେ ପରିଶର ଦେବ ।

ଶାନ୍ତିକଲେ ପର—ଶ୍ରୀ ଶିଖାଦେଶାନ୍ତ୍ରଜୀ
ଅବସେଧକ ପ୍ରତିବାଦକରେ ଶାନ୍ତିକଳରେ
ସେଇଁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନୁବେଶକ ଉତ୍ତରଣରେ ଆହୁ-
ପରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲ ବନ୍ଦଙ୍ଗେମରକ ପରି-
ବ୍ୟକ୍ତିର ଫଳରେ କିମ୍ବା ଶୁଭକାର ଥେବୁ ପରିବ
ଅଧିବେଶକ ହୋଇଥାଏଥିଲା । ଶିଖିଲୁଁ ରତ୍ନ
ରେଣ୍ଡାଲୁଷେ ହୋଇଥି ପ୍ରମାର ଧର୍ଜ କର
ନାହାନ୍ତି, କେବଳ ପାତ୍ରବ୍ୟକୁ ବସୁତା କରି
କରୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥୁଲେ । କିନ୍ତୁ ଏଣେ ତର
ପ୍ରସିଦ୍ଧାବଳୀ ଦେଖ ଆହୁ ସମ୍ବନ୍ଧର ଫଳରେ
ବାହି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସବେହିନାଥ ବନ୍ଦେଶ୍ୱରାୟାମୁକ୍ତ
ରଥରେ ସେହି ଦାର୍ଢିର କର ପଛରେ ।
ତେବେଳାର ସରେନ୍ତୁ ବାହୁ କିମ୍ବା ମତି-
ଥିଲେ । ଅନ୍ତି ଦେହ କହି କିମ୍ବାକାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ
ଅନ୍ତି ବକ୍ରାମାଳୁ କହିବାକୁ ଦେଇଲେ ତର
ମୁଦ୍ରାବ୍ୟ ମୁଦ୍ରୁ ନାହାଇନ୍ତା ମହିଁ ?

— ୧୦ —
ମୁଦ୍ରିକୁଳହପ୍ରକାଶ ।—ସବୁ ହଜାରୀ ଏବଂ
ତରକୁ ନାହା ଶ୍ଵାନରୁ ଦୂର ଯେତ୍ରାପରିବୁ
ହେଉଥିଲୁ କବ କେଣେ ? ଭୁଲୁଟିଗାଠାନାମୁ
ସାର ଚର୍ଚ୍ଛପକ୍ଷ କବନରଖେ ପଡ଼ୁଥିଲୁ ।
ଆସିଲାନବୁ ଦେଖିବେ ବର୍ଜିନାର ଘୟା ଏ
ବଜୋକଟ ସଂଖ୍ୟା ଅବଶ୍ୟକ ବଢ଼ିଥିଲା ହେଉ-
ଯଏ । ହରିଗାସୀ କେବେଳୁ ଯୋଗି, କଣ୍ଠକ
ଓ ଉଷ୍ଣବୃଦ୍ଧ ଜୀବ ଦେବାକୁ ପାଇ କରୁ କର-
ବରରେ ପଢ଼ିଲା ଏବଂ ଶାନ୍ତ ପୃଷ୍ଠାକୁ ବେଶାବେ
ଦେଇଲୁ । ବାରଦିଖ୍ଯ କରିବା ହେବାବା ଏ
ଧେଯାକବୁ ମଧ୍ୟରେ ଯେବେଳେକୁ ମାର୍ଦିନାମ
ଧେଯାକବୁ ମୁହଁରେବରୁ ଦେବେ ଅନେକଟିଲୁକ
ଦେଇଲେ ତିଳମିଳ । ତାହାର ପରେ କୁଣ୍ଡ-
କରି ଦେବ ଏବଂ ଦେଶକ ଲଞ୍ଚ ସବୁବାରାହ
ମର୍ମିଳ ରଙ୍ଗମିଳ । ସବୁତାର ବାବାକୁର ପର୍ବତ
କିମ୍ବା ଅବଦରକ କଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଲୟୁଗ୍ରୋତ୍ତମ୍ବନ୍ଦୀ ।— ଏହା ଅର୍ଥାତ୍ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ କରିବାକାଳେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ମାତ୍ର ଏ କିମ୍ବା କାହାଠାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମାନ୍ଦୁଳ କିମ୍ବା ତୁବାତି—ମାନ୍ଦୁଳ ପ୍ରଦେଶରେ
ଯୋ * ୩ ଦିନରେ ଜଳନାମଙ୍ଗୁର ଫୋର୍ଟରେ
କେବରକ ଏ ରେଣ୍ଡାପଥକ ବିଷୟରେ ମହିମାର
ପିର ବହୁତ ସରକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ ଦେଇ-
ଅଛୁ । ଏଥର ବୃଦ୍ଧିରେ ଜଳ ବରତୀ ୨୭୩
ସ୍ଥଳ ଦେସକଥାରେ ଚେତ୍ତାମାନର ଦ୍ୱାରା
ଜଳ ବୋଲ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଜଳବାପିଳ୍ଲ ପଞ୍ଜିଆରୁପେ
ପରିବିନ ହେଲାପ କର । ଦେଖିଗାମା ରେଣ୍ଡା-
ପାମଙ୍ଗୁ ଆହୀଏ କରନା ଓ ଏପରି ଧାର-
ାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଲେଇବା କିମ୍ବା ପାଇଁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବାରେ ଜଳେ ରେଣ୍ଡା ସରତାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ରେଣ୍ଡାମାନ କିମ୍ବା ଦେବେ । ବଜାରର ମଧ୍ୟ
ଏହି ପଣ୍ଡ ଦେଖି ଦେବେ । ଯଥା ତତ୍ତ୍ଵ
କହାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଯଥା ଦେଖିବାର କେମ୍ବ
କମ୍ବ ଦେଖି ଦେବେ ପୁଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧ କରା-
ଦେବେ ।

ମିଶାନ୍ତିକୁ—ମିଶାନ୍ତି ଏ ଦୟହୁରେ ଅଧି ଆଜିନ
ପାଇଁ ଦରାଗୀ ସହାୟ କରିଲୁଣେ ଏମାତ୍ରକୁ
କାହାଦାରାରେ କରିବ ଥରୁବ ପ୍ରତିକିର୍ଯ୍ୟମାତ୍ର
କେମୁହେସବିରେ କାହାକୁହେବ । କୁଠି ଅନନ୍ଦର
ଦେଖୁଣ୍ଡ ଯେ ଲିଙ୍ଗ ମନୋଦୟ ସନ୍ତୋଷ ସାମାଜିକ
ଶ୍ରମର ଦର କରିଲୁଣ୍ଡକୁ ସଜ୍ଜାରେ ଆଜିନ

କ୍ଷମିତା ଆଜିର ଅଶେଷନ ଦରକାହାରକ
ହତରେ ଦେଇ ଆପଣଙ୍କଙ୍କୁ ପ୍ରାୟୀ ଅର୍ଥ
କରିବାକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବାକୁ ଅର୍ଥ
କରି ଧଂଧାଧନ କରି ଉଚ୍ଚତାରେ ଉଚ୍ଚତା
ପରିପାଦିତ ବିଦୟାର ପରିଚାର କରିବା ଉଚ୍ଚତା
ଦରେଖଣ କରି କରି ମନ୍ଦିରଗାର ଦର୍ଶନ
କରିବାକୁ ସହାୟରେ ପିଣ୍ଡବିଦ୍ୟା ପ୍ରାୟୀ କରି
ପାର କରିଅଛନ୍ତି । ଏପରି ଅର୍ଥର ପ୍ରକାଶର
ପ୍ରଦେଶରେ ପରିଯାକ କରି ପଢ଼ିଥାଏ । ବାଜି-
ଦୁର୍ଲିପ୍ତ ବଜନଠାରେ ମଧ୍ୟରେଇ ଥିବାଯରେ
ବସି ହୋଇଥାଏଥ କୁ ଓ ବଳ ଅର୍କର କୁଳର
ଦୋଷିବ ଅର୍ଥ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଦୋଷ
ଅମନର କୁହେବର ଲାଗୁ ସାହେବର କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କୁହେବର ପାଇଁ ପାଇଁଶବ୍ଦି “କୁହେବର”
ବର୍ତ୍ତମାନ ବୋନାର ଲାଗୁ କାହାରୁ
ଦିନରେ ଏହି ନାମର ଏହି ଅବେଳାର
ପ୍ରେସନ ଦସଞ୍ଚପ୍ରତି ହେ, ଏ ଦେଶର “କୁହେବର”
ନାମରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜନଠାର ଦେଶର
ଅମିତ ବା ଅନ୍ତରାଜକରେ ସେମ ଦେଶ
ନିର୍ବିଧ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ସବୁ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାର
ଦର୍ଶକଙ୍କୁର ଦର୍ଶକ ପ୍ରାୟୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ଏପରି ପରିବ୍ରାନ୍ତ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ସବୁ ସମିତି
ଯୋଗଦାନ କରିବାର ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରେ । ଜ୍ଞାନପାତ୍ର ଜ୍ଞାନାତେ କାହା
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ସେମଙ୍କର ଘର ମନ୍ଦ କରିବାକରିବା
କିମତି ହୋଇଅଛି ସବୁଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ବାହିକାର ଦାର

କାନ୍ତିଜୀବ ଦ୍ୟାମ୍ବାପବ ମରୁ—ତର
ଦିଲ୍ଲୀ ଦେଖୁଥିବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ କହିଥାଏ କବଳିବ
ପେର ଅଛି କବିତାଙ୍କ ସେ ଦର୍ଶକାଳକୁ
ଅବେଳାର ପଦକ ପରମ ଅମେଳକେ କୋମହୁଲୁ
ମେହୁଦୋଲୁ ହସୁର ମନ୍ଦିରକ ଗୋଟିଏକେହି
କୁର ମେଷମୟୁ ଆହଁ ଅବେଳିର କରେ
ପ୍ରମେହ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରତିକିରଣ ମେଳାଏ ଦର୍ଶକଙ୍କ
କାଳି ହୁଅଳ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଉତ୍ସାହପାଇବେ
କିମ୍ବା ନାହିଁ କବି ପ୍ରାପ ଦର୍ଶକ । ନା
ଆଁ ତିରେ ସମାଧାରେ କବିପାତ୍ର
କାନ୍ତିଜୀବ ଦ୍ୟାମ୍ବାପବ ମରୁ—ତର

କେବଳ ଏହିପ୍ରେସରର ଦାତାଙ୍କରଙ୍ଗୁ କେବଳ
ଅନ୍ଧାରୀ ଥେ ସେଠି ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନର ଅନ୍ଧାରୀ
ପ୍ରାମାଣ୍ୟର ମୁହଁବି ତତ୍ତ୍ଵର ପାଇଁରେ, କିମ୍ବା

ବୁନ ଉପର ମହା ସମ୍ବଲରେ ଧରି
ହୋଇଥାଏ ଶୁଣୁଟି ପତ୍ର ସାଦେବ ଓ ତ ଜିରି
ଦେଖିବା ମହାଶୁଣୁଟ ସହାଯିତ୍ବ ଓ ପୁରୁଷ
କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଶୁଣନାଳର ପ୍ରମାଦ ଯହିଁସି ଏ
ମହୋତ୍ସବରେ ସଙ୍ଗଶୁଣୁର ମେଲାଦୂର ଏହିଭୁବନେ
ପଇଷେ କ୍ଷେତ୍ରର ସମ୍ମୁଖ ଅଭିନନ୍ଦିତ ଓ
ଅବ୍ୟାକ୍ଷମ ମାନ୍ୟଗଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ରର ଅପରିଚିତ
ଦେଇଥିଲେ । ଏ ମଧ୍ୟନାଥକୁର ପୂଜା, ଅବତାର
ଓ ଦୁରଗମନ ସଂଗ୍ରାହକର ପର ସମ୍ପ୍ର ଅବ୍ୟାକ୍ଷମ
ବିଦେଶୀକମାଜେ ପ୍ରଥାକ ସେବକ ଉଚ୍ଛଵିତେ କି
କାଞ୍ଚାଳିପ୍ରାକ୍ତର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଥିଲୁ
ଶୁଣନ୍ତରେ ଗଢା, ଚେତ୍ରଗଢା, ଅମଳ, ବୃଦ୍ଧକଳେ
ରତ୍ନ ସମ୍ପ୍ର ଦିନ ସୁମ୍ଭୁ ସମ୍ପତ୍ତିମେହେ, ଦିଶର
ଓ ଶୁଣନାଳର ମହିତ ବୋଲାର ବିଦେଶୀକା
ବର୍ତ୍ତ ଅଭିନନ୍ଦ ହିତିଲା ।

ପ୍ରତିକାଳ ଜୀବ—ଶ୍ରୀମଦ୍—ସ୍ଵର୍ଗରେ ବନ୍ଧୁହା-
ଶାଶ୍ଵତ ଜୀବର ଦ୍ୱାରା ସାଲିଖା କଥା ମୁଦ୍ରା
ବାବୁ ଜୀବରେ, ସେ ଦିବ ସେ ସାଲାହୁ କର
ପାଇବେ ଯିଥାହୋଇ ସମ୍ମା ଦୁର୍ବ୍ୟକ୍ଷଳ, ଏପରି
ସମ୍ମାରେ ସୁଥର ଅଣି ତାଙ୍କ ପାହାଇଦେଲୁ
ହେ ଗୋଣପିଦ୍ମାରେ କୁକୁକୁ ଭୂତିକୁ
ଦେଖିଲେ ଉଚ୍ଛ୍ଵସରେ ତଥାହି ବାନିଖା ।
କୁରଣ୍ତ ପ୍ରିଣ୍ଟର ପକ୍ଷାର ପ୍ରକର ମୋହରେ
ରୁଷ ଯାଇଥିଲୁ ଏହି ଜୀବକରଣା କିମ୍ବେ
ହିନ୍ଦେଶ ତେ ମୁଖ ବର୍ଣ୍ଣାରେ ଆହୁରିତି । ଏହି ବିଦ୍ୟାର
ଦେଖି ସବେଳାଗଣ ତାହା ଜୀବନର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଦ୍ୱାରା ଅବଧାୟୀ ବନ୍ଦଶୀଳାଙ୍କୁ ସାହିତ୍ୟରେ
କିବିରୁ ଦେଖିପାରେ ଏହି ଅନ୍ତର ଦିନ୍ଦୁରେ
ଦେଖାଇଲୁ ସେଇ ଦେଖିଦେଲେ ଭାବିତ୍ରୀୟ
ଦେଖିଦେଲେ ଦୃଶ୍ୟାତ୍ମକ ଏହିକାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲୁ
ଦେଖିଲୁବେ ଜୀବିତାକୁ ଜଣିଲେ । କିମ୍ବେ
ଦେଖିବେ ମେଲେ ତେଥେ ବନ୍ଦଶୀଳ
ଅବଧାୟୀ ଦେଖିଲୁ ମଧ୍ୟ କୁଳର ଜନାମ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଅଣ୍ଣୀ ଫଳଦାନ୍ତ କୃତ୍ତିମ କିମ୍ବୁ ଦୃଶ୍ୟକାରୀ
ଦେଖି ଏ ଅମ୍ବାଧରଙ୍ଗ ମାନସଙ୍କ ବଳରେ
ଦିଲ୍ଲିଶାହୀ ହୋଇ ହୁଏ କିମ୍ବେକାମର
ଦେଖି କୁଣ୍ଡଳାରୁ ପରିଚାଳନା । କିମ୍ବୁର ଶାନ୍ତ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଏକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରତିପଦିର ପରିପାଳନ
ଦେଖିଯା ଦେଖି ଧରିବାରେଇକ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଦେଖିବେ ଏ ଶାନ୍ତ ପରିପାଳନ ଦେଖିଲୁ
କିମ୍ବୁରେ । ସମ୍ମାରଙ୍ଗରେ ସାହିତ୍ୟ
ଏ ପରମାର୍ଥଶାସନରେ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରକାଶନରେ
ଏହା ପ୍ରକାଶନ ପରିବା ।

ପୁଣ୍ୟ ସାହାରର କାନ୍ତିଗୁଡ଼ ଦୁଆ
ପହର ପାଠକମାଳକୁ ଜାଗାରୁତିରେ ଯେ ଉଲଙ୍ଘନ
ଭାଲୁକୋଟିର ବୃଦ୍ଧିରେ ତତ୍ତ୍ଵ ବାହୀ ସାମନ
ଦର୍ଶନ ମତ ଆଜି ଉତ୍ତରାମ୍ଭରେ ବାହାରୁ । ଜା
ଗାନ୍ଧାରାର ବାହୀ ୧୯୫ ବର୍ଷା ସମୟରେ ତେ
ପାଠକରୁଣ ଜମନ ଚଲିଲେ । ସାହର ପରି
ବନ୍ଧୁତା ବ୍ୟାହେକପ୍ରକାଶର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମନୀଜୁ
ବନ୍ଧୁତା ପ୍ରେସିଭ୍ଲେବ୍ କଲେକ୍ଶନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ବଳବତ୍ତା ବ୍ୟାହେକପ୍ରକାଶର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମନୀଜୁ
ଓ ସ୍ଥାବିକ କଳ୍ପନାରେ ସମସ୍ତର ନନ୍ଦା ପୁରୁଷରେ
ଯେ ଏମ୍ବା ଏ ଏ ଏ ଏ ସମ୍ମାନ, ସମ୍ମାନ ଯା
ଉତ୍ତରାମ୍ଭରୀ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ
ଉତ୍ତରାମ୍ଭ କୋପମୂଳେ । ସାହରାମ୍ଭରେ
ପାଠକରୁଣକାର ଯାମ ସାମାଜିକ ଦୁର୍ଦର
ଧର୍ମପ୍ରସାଦର ବାହାର ପୁରୁଷ ପ୍ରେସିଭ୍ଲେ
ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ
ଯୁବେ ଅନୁକର ପ୍ରମାଣ ଏ ଏ ଏ ଏ
ବିଷୟରେ ଲେଖି ଯାଇଛନ୍ତି । ଯେ ଏ

କିମ୍ବାର ସମ୍ମାନିତ ହେଲେ । ଅବଶୀଳନ-
ଙ୍କ ଦୂରରେ ଏହା ବଜ୍ର ପାଞ୍ଚଟ ସମ୍ମାନରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲୁ ଏଥରେ ଅବଶୀଳନ
ମନ୍ଦେହ କାହାଁ । ତୁମର ଶାକର ଆଗୁର
ନାହିଁ ବିଧିତ କରସ୍ତୁ ଓ ଖାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ପରିବାରରେରୁ ସାନ୍ତ ବା ପ୍ରଭାବ କରନ୍ତୁ ।

ଶୈଳ ଦିନାତ ।—ଅଶେଷ ହୃଦୟ କରିବୁ
ଯେ ଲବ ଶୋଭାର ଅପସନ୍ଧରେ କଲିଛିତାମ
ହଜାର ପତ୍ରୋରତ ଦୀର୍ଘବାରର ମହାତକ ଗୀର
ବଢ଼ୀବାର ବାହାରୁ ପଞ୍ଚଶିର ବନ୍ଧୁତମ୍ଭର
ମନବିଲାଲ ସମ୍ମନିତ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏ ବାହାରୁ
ହେଠାନକର କେତା ବା ଦଳପାଇଁ ଥିଲେ
କଲିବା ମନିକରିଲାବେ ଗୋଟିଏ ପରେଷମାନ-
କର ମୁଦ୍ରାର ବାହୁଦାର୍ତ୍ତ କରୁଥିଲ ସୁନ୍ଦର ମହାର
ଅଛି । ଏ ମହାତକ ଉତ୍ସବ ଅସ୍ତ୍ରାଗା ଖଲେ ।
ଏବେଳେ ଜଗତ ଭାବରେ ଲାକାଶ୍ଵାକରି
ଦେବାଙ୍ଗୀ ଓ ସୁରମାତ ପ୍ରାପନ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ।
କଲିବା ପତ୍ରରେଣ୍ଡା ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀ ପିଣ୍ଡ-
ପୋକ ପର୍ବତ ପରିଶାଳ ଆତ୍ମ, ଜାତ ଏବାକୁର
ଲାଗି । ଏବାକ ନିତିରେ ଅବେଳା ବୋଲିବାପାଇଁ
ସୁରମାତୀ ମୂର୍ଖାନ୍ତ ଘାର, ମରିମାନ୍ଦିନୀ ଅତି
ପ୍ରକ୍ରିୟମାଳ ଥିଲ ଯେ କେ ସମସ୍ତ ସେ ଏକଥର
ଅମୁମାନକ ସମୀକ୍ଷା ସମାଚି ସମ୍ପର୍କ ଏକାକିର୍ତ୍ତ
ଦେଖାଇପୁଲେ । କହିଲେ ଏକମୋଡ଼ ମାତ୍ରମଧ୍ୟ
ଏକହାଶ କେବେତର ଅଛେ ଏହି ତାତ୍ତ୍ଵ
ସୁପ୍ରାଣଧରି ବୋଟିୟ ମୂର୍ଖମାନ୍ତ ପୁରୁଷ
ମାନ୍ଦିବ୍ୟ । କିମ୍ବା ଗାନ୍ଧି ଅରାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ତା
ପରମାରବର୍ଣ୍ଣ ଗାନ୍ଧି ହେବାନ୍ତି ।

ଏବେଳେ ନାହା ସୁଧରେ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ସମ୍ମାନ
ମତି ବା ଜୀବନାଳେ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶଙ୍କ ପୂଜା ଉତ୍ସବ
ସଂଖ୍ୟାବଳେ କରୁଥିବାର ସମ୍ମାନ ମୀଳରେ ପୃଷ୍ଠା ଦିଲ୍ଲି
ନିମ୍ନାଂତରେ ହାତମରେ କାଳିତ୍ରୀପାତେ ଗଣେଶ
ପଞ୍ଚମୀ ସମ୍ମାନସହରେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟବ୍ୟବର ଉପରେ
ପଞ୍ଚମୀର ମୂଳ ବାଜାରମାଟେ ଉପରେ ପୂଜା ସଂଖ୍ୟାବଳେ
ଦିଲ୍ଲିରେ ଏବଂ ସେ ଦୁଇଭାବେ ଯତ୍ତା, ପୂଜା ଅତିରିକ୍ତ
କ୍ଷେତ୍ରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ସବକ୍ଷତ୍ରରେ ଆନନ୍ଦବେଳେ
ଦ୍ୱାରାତ୍ରୀକରିବାକୁ କିମ୍ବା ପାଇଯାକଲୁ ଉତ୍ସବ ଦେଇଲୁ
ଅକ୍ଷତ ବସନ୍ତ ଦେଇବିଛନ୍ତି ଏହାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପ୍ରାଚୀନାବିଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ପଞ୍ଚମୀରେ କାଳିତ୍ରୀପାତେ ହାତମର
ପାଞ୍ଚମୀରେବେ ପୂଜାକାଳରୁ ପ୍ରକାଶ ଦିଲ୍ଲି
ଆହାର୍ମ୍ଭ କାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଇବାକୋନାହା
ଲକ୍ଷେ ସମ୍ମାନାବା ଦେଇବିଛନ୍ତି କେତୋତେ
ଦେହି ପଞ୍ଚମୀରେ ଦିଦିର ତୋରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ନନ୍ଦର ଏକମାତ୍ର ଅପରିପ୍ରାପ୍ତମେତେ ପ୍ରାଚୀନ
ଦଶବର୍ଷ ନୁହି କରୁଥୁ ତାଙ୍କରାତେ ଏ କଷତି
ଦିଲ୍ଲିର ଦେଖ୍ୟମ ସହିତ ପରିବାହୁ ନାହିଁ ବସନ୍ତରେ
ଜ୍ଞାନପୁର ଦେଖ୍ୟମ ପାତହେବ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଶ୍ରୀଦେଵନବ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଭିତ ହୋଇ ପୂଜାରେ
ଫେରା ହେଉଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ସୁର ସଂଗ୍ରାମରେ
ମଧ୍ୟାମ୍ରିତ କରି ମନ୍ଦିରମାଟରୁ ଉପରେ
କବରେ ଉତ୍ସବର କରିଥିଲେ । ପଞ୍ଚମୀରେ
ପାଞ୍ଚମୀର ସାମାଜିକ ପ୍ରସତ ସେବା ଆପଣ
ଦେଖ୍ୟମା । କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅନେହିତ ପ୍ରାକାଶରେ
ସମ୍ମାନକରି ବାଜାରମାଟରୁ ଧରିଲୁବ ପରି
ଦେଖ୍ୟମ୍ଭୟ କିମ୍ବା ଦେଖ୍ୟମାର ପାତାରେ
ପ୍ରସତ ପଞ୍ଚମୀର ଦିଲ୍ଲିର ପାତାରେ ପରି
ଦେଖ୍ୟମ୍ଭୟ କିମ୍ବା ଦିଲ୍ଲିର ପାତାରେ ପରି
ଦେଖ୍ୟମ୍ଭୟ କିମ୍ବା ଦିଲ୍ଲିର ପାତାରେ ପରି

ଭା. ୮ ପତ୍ର ରେପୋର୍ଟର ସନ ୧୯୭୭ ଲେଖିଲା

ବନ୍ଦପୂର୍ବର ମହାତ୍ମା—ଶୁଭବର୍ଷୀୟ ପ୍ରାୟ
ଅନ୍ଧରୁ ପ୍ରକଳଣରେ ଉଠିଲେବି ଆମାରୀ ଅଛି
ଦେଇଲାରେ, ଶ୍ରୀମତୀ ଅନବେଳେ କୁଳ ଦେଖିବେ
ଅଥବା ପ୍ରଦାନ ଦିଲ୍ଲୀରେ ସାର ଦାଳ ଦର
ଅଛି, କିନ୍ତୁ ମୋଟିଏ ହିନ୍ଦୁରେ ମେଲଯାଇ
ଅଛି । ଜ୍ଞାନଜୀବ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାନ୍ଧୀଙ୍କ ଶବ୍ଦରେ
ଧରେଥିଲେ ହୁଲୁଗ ତଳରନ୍ଦିନୀ ହୋଇ ରହ
ଦରନ୍ତି, ସେ ଡାଟାନ୍ତରେ ଯହିଁ ହାହିଁ ଯାଇ ନ
ପାରନ୍ତି । କଂଚ୍ରେଷର ଅଧିକେତନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଥେବେ ଯେ ଏହିପରି ବନ ଅନ୍ଧପାରେ ଦରନ୍ତି,
ଗାହା ଦେଇରେ ସେ କଳିବନାହିଁ କଂଚ୍ରେଷ
ବନ୍ଧୁପରିବ୍ରତୀପେ ହୋମନାକ ଦରନ୍ଦାରିକେ
ଲାହିଁ । ବନ୍ଧୁପରିବ୍ରତୀପେ ଯେ,
ଦେଇଲା ଅନ୍ଧପାରେ ଅୟି ଦେଇ ବିଶ୍ଵ
ଗାହାକ ପ୍ରକଳଣରୁଥେ ଗାହାକ ଲାଗିଥିଲା ଅଛି
ପ୍ରକଳଣ ପାଠ ଦେଇବ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗ ଦାର୍ଶିପରି
ଦେଇଲାରେ । କିନ୍ତୁ କଂଚ୍ରେଷର ସେଇ
କୁଣ୍ଡଳାପାଠ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିମାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆପଣ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏପରି ପ୍ରକଳଣରେ ଦିଶେ
ଲାଇ କୌଣସି ବନ୍ଧୁପରି ନାହିଁ । ସବୁଥାଂ ବନ୍ଧୁପରି
ଅଧିକ ଅନ୍ଧପାରେ ଅନ୍ୟ ଦେଇ ଦରନ୍ତି ମରି
ପାଇବ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲାକେ ଲାହିଁ । ଅନ୍ଧପରି
ନାହାଇ ନାହିଁ କଂଚ୍ରେଷର ଆମାରୀ ଅଧିକେ
ଶବ୍ଦରେ, ପ୍ରକଳଣ କିମ୍ବାର ଦରନ୍ଦିନେ ବେଳିବ
ଶବ୍ଦର ବୃଦ୍ଧିପରି ଜୟମନାନୀୟେ ସୋମ ଦର
ଦେଇ ଏବଂ ସେଇରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଦେଖାନ୍ତି ସେହି
ମେଲାରୁ ଦରନ୍ଦିନାମେ ରହି ଥାଇଲା, ଗାହା
ଦେଇରେ ଗାହା ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଧାର ସତ୍ତ୍ଵରେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, ମାମ୍ବାନ ହାର ଗାହା, ଦାଳାଂ ଅଳ୍ପ
ଦାଳାରକୁ କଂଚ୍ରେଷର ସବୁଦ୍ଵିଷତିର
ନାହାଇ ଦେଇ କାହାରୁ । ତେବେ ଆମ୍ବାକ
ଦେଇ ଦାଳା ଓ ଅଳ୍ପ ସେଇବରସତିବନ୍ଧୁରେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାଇବେ, ଜ୍ଞାନଜୀବ କଂଚ୍ରେଷ ଅନ୍ଧବେଶି
ପୁରୁଷ ମୁଣ୍ଡ ଲାଗି ଦରନ୍ଦିବେ । ନାହାଇ ମନ୍ଦିର
ଦୁଇ ମହା ଦାଳାପରିବର୍ତ୍ତନ ପରି ଶରୀର ନାହାଇ
ଦେଇ ଦାଳା ଅନ୍ଧପରିବର୍ତ୍ତନରେ ।

ଜାଣ୍ୟ ମହାବିଦ୍ୟା ବା କର୍ମଶାସ୍ତ୍ରା
କାଣ୍ୟ ପଦ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଅଧିକବିଷ୍ଣୁ ଆଶ୍ଵା
କରୁଥିବା ହିତୀରେ ନିର୍ମଳା ନିରାକରିତାରେ
ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଦେବ । ସମସ୍ତ ଘରକ ଜାଗରିତ ଓ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ମହାବିଦ୍ୟା ସହିତ କିଏ ହେବ
ସେଥିଲୁଙ୍ଗ ହିନ୍ଦୁଲମ୍ପତୀରୁ କୁମାରତା ପର୍ବତୀ
ପର୍ବତ ଭାବର ଚକ୍ର । କୁରାଣ୍ୟ ଜାଣ୍ୟ
ମହାବିଦ୍ୟା ସହିତ କିଏ ଗେପଦ ଦେବ ।
ଶୁଦ୍ଧାଦିନ ସଞ୍ଚାରିତାକାଳ ଯଥରୁ ଶାୟିରାମାରୁ
ଆମେଜାତର ପ୍ରାଣଗାତ୍ର ଜୀବି ଦେଶକୁ ଓ
ପ୍ରାଣରୁଦ୍ଧର୍ମ ଭବନମ ବାହର ବାହା ଏ ହୃଦୟ
ଜୀବ ତାତ୍ତ୍ଵଶୋଭା । କୁଦେଁ ସମ୍ମାନ, ଜୀବତ
ପ୍ରାଣରୁ ଯେଉଁରେ କାହାର ଧ୍ୟାତ କର ଦେବା
ପାଇ ଦେଖିପାଇ ପାଇ ବିଦେଶଜାତେ ଜାଗାକୁ
ବିଦେଶରୁଥେ କରିବ କରିବ ଏହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସମସ୍ତ ଧରତ ଉଦ୍ଦଳିତ । ଆମରୀ
ଦେଖା କୁ ପ୍ରାଣରୁଦ୍ଧର୍ମ ଅନ୍ତର୍ଭୂତରେ ମହ
ାରା ହାତି ଚିତ୍ର ଗବୁଡ଼ିମେଳଦ ଜୀବ ଦୁଷ୍ଟି
ପଣ୍ଡିତ ଦୁ ହୁଏବ କ କରି ପଚାର୍ଦ୍ଦିବାଗାଳକର
ପାଦର୍ମ ପଥରେ ଅଗ୍ନିଦର ପଥର୍ମ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବାହର ଫୁଲ ପର୍ବତିରେଥିର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମୀଳବନ୍ଦି
ପଣ୍ଡିତ ରଜା ବାହର ପାଦର୍ମ ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରାଣର
ଦେଶକୁ କୁ ସହିତରୁଥେ ପମେଲାର ଉତ୍ତର
ଅନ୍ତର୍ଭୂତ । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜର ପାଦି—ଶୁନ୍ମର
ଦେଶକୁ ପାରିଲେ ୧୦ ଶ୍ରେଣୀ ଓ ମହାରାଜ
ପାଦର ଜୀବନ ବାହାରଦିବ୍ୟ ୧୦ ଶ୍ରେଣୀ
ପାଦର ନାମରେ ହୁନ୍ଦିଲ । ଅତେବେ ମହାରାଜ

ବାଦକର ଛକ୍କାତ୍ତରେ ପଥକୁଣ୍ଡଳ ଦେଖିମାନେ
ଅଶ୍ରୁଷ ଦେଖିଲୁ ମହିମା ବାହାନୀ
ଭାବୁକୁ ସନ୍ଧାନି ପୁଣ ଆଜିକାରୀବାବୀ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଦେଖାଗଲୁ ମହିମାରେ ବାପୁକୁଣ୍ଡଳ ଆଜିନା
କନର ଏହାହି ସମୟରେ ଜାମରୀ ଦେଖାକୁଣ୍ଡଳ
ସମ୍ମାନକୁଣ୍ଡଳ କରଣ କରେ ଉତ୍ତରକୁଣ୍ଡଳ
ହେବ—ଦେବକ ଲୁରବସପଦର ସେ ଉତ୍ତରକୁଣ୍ଡଳ
ଦର ଦେବ ତାହା ଦେବ ମାତ୍ର ବନାନୀ
ଦେଖାକୁଣ୍ଡଳ ଧ୍ୟାଯୁଦ୍ଧାବଳ ଆଜ୍ଞାକୁଣ୍ଡଳ ଦେବ
ସମ୍ମାନକୁଣ୍ଡଳ ଭୂଷା ଅନ୍ତମୋହନ ଏହା
ଦୟ ପ୍ରମର୍ଦ୍ଦିତ ହେବ । ପରିଶେଷକୁଣ୍ଡଳ ଅଧିକ
ଧର୍ମାଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧର ବନିକାର
କରିବାରେ ହେଲା । ହେଲାମର ସେ ଦେଖାକୁଣ୍ଡଳ
କ୍ଷେତ୍ରର ଅନେକ । ଦେଖାକୁଣ୍ଡଳ ଅନେକ ବଜା
କାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାରେ କାହାରେ ସହା
ଦ୍ରେଷ୍ଣି ଦେବ ଦେବ ଦେଖାକୁଣ୍ଡଳ ପଦ
ସର୍ବତ୍ରନ ଦେଇବରୁ ଲାଗିଲୋ । ଏବେ ଅନ୍ତରୁ
ବାକୁ ସୁଗ୍ରେନ୍ଦ୍ର କାଥ ମନ୍ଦର୍ମା, କିମ୍ବା ବାହାନୀ
ଦେବକୁଣ୍ଡଳାଥ ପେକ ପୁରାଜ ବନ୍ଧୁପଦ୍ମ କରିବା
କେବଳ ମହିମାକାବଳୀ ପ୍ରସମ୍ପାଦା । ଅତ୍ୟ ଦିନରେ
ଅଦ୍ଵୟ କେବାପଦେଶ ତତ୍ତ୍ଵଭ୍ରାତା, ତତ୍ତ୍ଵଭ୍ରାତା
ଦର ପୁରୁଷ ଅଧିକାରୀ ଦେଶରେଣ୍ଟିବା । ସମ୍ମାନକୁଣ୍ଡଳ
ଦର ଏହାହି ଅଧିକାରୀ ଦେଶରେଣ୍ଟିବା । ଏହାହି
କରିବ ସମାର୍ଥତା ଦିନ ମନ୍ତ୍ରକୋଳ ଉତ୍ସପ୍ତି
କୃତ୍ୟନ୍ତେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପଦକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସର୍ବେନ
କାହୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବାକୁ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧର ବାହା
ଦର ଦେଖାକୁଣ୍ଡଳ ଓ ଦେଖାକୁଣ୍ଡଳ ଅବଦିଷ୍ଟ
ନହିଁଲେ ଏହାକେ ସମ୍ବନ୍ଧ କର୍ତ୍ତା ସମାଧା ଦର
ଶମ୍ଭା ଦେଖାକୁଣ୍ଡଳ ସମ୍ବନ୍ଧରୁଙ୍କେ ମହିମାକାବଳୀ
କରିଲେ । କର୍ତ୍ତାମାନକୁର ବିଲର ବାହାନୀକାବ ଉପ
ସମ୍ମାନକୁଣ୍ଡଳରେ ଅନ୍ତରୁକ୍ତା ଲାଗିପଡ଼ି
କରିଲେ କରିତ କାହାକି କ୍ଷୟ ହମିଟ ଆହା ପଦ
ଶମ୍ଭାର ସ୍ଥିର କରିଲେ ।

ସନ୍ଦର୍ଭ

ଧ୍ୟାନୀ ସେଇ ସହି ଜନମ ଦେଲାକ ସୁଭା
ସତ୍ୱରେ କୁଳାଶ୍ଚ । ଧ୍ୟାନୀ ସେଇ ଧୀର
ଧୀରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଖାଯାଇ ଏକ ଜଗନ୍ନାଥ ସେଇ
କୌଣସି ପ୍ରଥାରେ ସେମାତକୁ ମହାବେଶ ଦର୍ଶନ
ପୂର୍ବାହ୍ଵ । ଏହତର ବିମାତ କଥ ସପ୍ରାଦାରେ
ଅଧିକାର । କୁଳ ପୂଜା ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଏହା
ପାଇଁ ବିମାତ ଅଧିକାର, ସବ୍ୟମ୍ ପ୍ରାନ୍ତ ବିନାଶ
କରିଲାର ପୁରୁଷରେ ସେ ଉଠେତ କିନ୍ତୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କ୍ଷାରକର୍ତ୍ତା ଗାହ ଦୂରାଗରୁଣ୍ୟ । ପ୍ରାନ୍ତର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜତ୍ରେଣରେ ଜମିଦାରଙ୍କ କାଳି-
କାର ପରିଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟକ ହେଉ ଉତ୍ସମାନୀଁ ଦେଖି
କୁଳକୁ, କିନ୍ତୁ ଧେରାଳଦର ସେ ଗୋଟିଏ
ଜଳକଣ କେବା ଦୂରେଥାଇ, ଜର୍ଣ୍ଣକ ଦେଲା-
ମାତେ ଅସାମୀମାନଙ୍କ କଣ୍ଠେ କର୍ମତରେ ଅବସର
ନେହିର ନିକଟରୁ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦର୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ
ରାତ୍ରିର, ଶାମକୁଳ ଏହି ମିଳିବ କଥାର ଜୀବବ୍ୟା
ଗାନ୍ଧରେ ପରିବାର ଅଛି ଆହୁରେ ସମସ୍ତେ
ଦେଶପୁରାଜ ଦେଖୁଥିଲୁ ।

ପାତା-କୁରିବ ତୋଳସୋନ କେବଳକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା
କର୍ତ୍ତରାଜ ଦହ୍ୟଶ୍ଵର, ସହଜ ସୁଖ ଦସ୍ତାବ୍ରା-
କାର୍ତ୍ତର । ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏହ ଗୋଲ-
ମାଳ ବୁଝନ୍ତିର ତ ହେବ, ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଯେ ପରିପରାକୁ ବାଜାରର ଶିଖା ଦେଇପାରିବ
ତାହା ଅନୁଭବ । କେବଳ ଚଣ୍ଡିଗଢ଼ କର୍ତ୍ତର-
ମାଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରଥାକ ଦେଇପାରି, ଯେ ଲାଂବା
ଦେବାପତ୍ର ସବୁ ଉପରେ ଦେଇଲୁ ତାର
ମୋହର କଣ୍ଠାପତ୍ରରୁ ଲୋ, ଯେତେବେଳେ ପାଦ
ସମ୍ମନ, ତଥା ଦେବାଦିତରେ ଶୁଦ୍ଧିରୀ ସ୍ଥାପନ

କମ୍ବ ସେ ଏହି ପ୍ରେଜନ୍଱ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପ୍ରଦୂଷ କେବେ ।

ବୁଦ୍ଧିର ଯାହାକୁହାର ଦୋଷମାତ୍ରର ଅଧିକ
ପାଇବେବା ଦୂରେଥାରୁ କରନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧି ଶାରୀରି
ବୋଲି ବୋଧକୁବେ । କୁଣ୍ଡିପାତ୍ରର ସନ୍ତୋଷିତ
ପ୍ରାଣକିମ୍ବା ଜୀବ ଉତ୍ସବାଗାର୍ତ୍ତ ଦେଖି ସମ୍ମାନ
ସରଜ୍ୟ ଦିହାର ଅଛିନ୍ତି । ଗତ ଅଗ୍ରାହିତା
ନାହିଁ ଏକ ପ୍ରାଣୀଜୀବରେ ପ୍ରାଣକ ମନୋଧ୍ୱାନୀ
ପରିଷ୍ଠେ ଦେଇବନ୍ତିକୁ ଦେବତାରେ ମେଇ
ପରି ଦେଖାଇଲାମ । କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁମାନିକୁ ପଞ୍ଚବି
ଏହି ପରାବ ଅଧିବେଶନରେ ସେ ବରତର ଆଶ୍ରମ
କରିଛିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଘୋରଦର ପ୍ରାଣ
ମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ମରିଯୁ ଦେଇବନ୍ତି ସଜ୍ଜି
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଜ୍ଞାନବୋଧକା ବଳୁଗା ଉଚ୍ଚ
ଶୁଣେ । ତେବେବେଳେ ପ୍ରତିବାଦିମାରିଯାଇଲେ
ମୌଖିକ ପ୍ରତିବାଦ ଏହି ବର୍ଷଦିଗ୍ଯା ପ୍ରକଳିକାରୀ
ବରପ୍ରାକୁର ହେଲେ । ସେମାନେ ଧର୍ମବାଦ
କରିବାକୁ କିମ୍ବାକିମ୍ବା ହେଲେ, ମୁଁ
ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଗୁଣର କଳାଶଗାତ୍ର
କାମଗାତ୍ର ଯାତାଯୁଗ କିନ୍ତୁ ହୋଇଗଲା
ଏହିସ୍ତର ମାତୃମାନିକୁ ବଜ୍ରପାତ୍ରର ସମ୍ମଦ୍ଦିନ
ଦୋର ହୋଇଲେ ଓ ତୋରାକ ପ୍ରତିବାଦ କରି
ଦରିଦ୍ରେଲେ । ମହାପାତରର ମୟୁର
ଶୁଭାଜନ ପଣ୍ଡିତଯୁକ୍ତ ନନ୍ଦାମାତ୍ରେ ପ୍ରତି
ବାହୁଦାରମାନଙ୍କ ଆନ୍ତର କରିବାର ତେବେ
କିମ୍ବାଥିନ୍ତି । ଏହିପର ଗୋଟିମାର କୁଣ୍ଡିପାତ୍ର
ଅଧିକାର ନଗରରେ ହେଉଅଛି । ଏହି
ଗୋଟିମାର କୁଣ୍ଡିପାତ୍ର ହୋଇ କୁଣ୍ଡିପାତ୍ର ଏବଂ
ପ୍ରାପିତ ନ ହେବା ଧର୍ମପାତ୍ର, କୁଣ୍ଡିପାତ୍ର ଯେ କାହାର
ପରିପରାଜେ ଆଶାନ କୁଣ୍ଡିପାତ୍ର କରିପାରିବ, ତହିଁ
ବ୍ୟାବନା କାହିଁ ।

ବୁଦ୍ଧିମାର ତୁମ୍ଭୁର ସମ୍ବନ୍ଧ, ସୁମନ୍ତଳାଙ୍ଗୀ
ସୁକୁମାର ପୁରୁଷ ହାତଦରଖର ଦୋଷ
ଦାମନ ପ୍ରଦରେ ଶବ୍ଦାସିଦ୍ଧ କର ହୋଇଥାଏ
ରେଣ୍ଟାଫେ ଲାଖଦା ଜଳକରେ ରହିବେ କବି
କର ଅମ୍ବାଜାନ ହେଠାର ସମ୍ବନ୍ଧନା କାହିଁ ବୋଲି
ଦେଖିବା କିବାପିଚ କର ହାତଦରଖର ସମ୍ବନ୍ଧ
କବ କବ୍ୟ ତୁମକୁ ମୁକ୍ତିପ୍ରଦାନ କର ହାତଦରଖର
ଦୂର, ଦୂର ସେବାରେ ସରହାରେ ନିରାଗତା
ହରି ଦେ କହିଲୁ ଗପର କହିଅଛନ୍ତି ।

ପେମାନିଯୁ'ରେ ତରିକ ଏ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଧେନୁଜଳ ସହି ଚାହ ଓ ରୋମାନ୍ତରୀ ଦେଖିବ
କର ବୋରହାର ସହ ହେଉଥିଲା । ଏ
ସୁନ୍ଦରେ ପ୍ରଥମେ ବୁଝ ଓ ରୋମାନ୍ତରୀ ବସନ୍ତ
ମାରେ ଶତପଥ୍ର ବିଜ୍ଞାନ ସହି ହାର ଓ ଶାର
ଧୀରେ ଧୀରେ ପଛକୁ ଘାଇଥୁବେ । ତାଙ୍କ
କମର ଉତ୍ତରାବାବୁ ଦେଖିଲେ ଧୂର୍ବା
ଅଗ୍ରଦିଵ ଦେଇଅଛନ୍ତି କିମ୍ବା କମାତ ଅଟିଏହି
କରେଇ ଓ ଅଗ୍ନିଧୂର୍ବାକେ ସେମାନଙ୍କ ପଢ଼
ପମଳକୁର କଥା ହେଉଥାଇବାହାନ୍ତି, କାରି
ପେମାନିଯୁ'ରେ କିମବାଟ କା ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଦେଇପଥ କାହିଁ, ପଶୁଙ୍କ ପ୍ରଥମେ ପୁରୁଷ
ଦେଇକୁ ସୁନ୍ଦରେକିନ୍ତୁ ଉତ୍ସମ୍ଭାବେ ଦିନିର
ପଠନଶାବୁ କାମାନ୍ତି । ସେହିଲୁବେ କୁଣ୍ଡ
ରୋମାନ୍ତରୀମହିମା ସନ୍ଦର୍ଭ କାହା କୋରାଥା
ମେ ଅବସର ସେଥିଲେ ପାଠ୍ୟେକାହିଁ, ଦେଖି
ନାହିଁକିମ୍ବା ପାଇବେ ।

ପୁରୀ, ପର୍ବତ ଓ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ମେହିବା
ଜୀବେ ସକଳ ସ୍ଵର୍ଗପ୍ରଦ ମୃଦୁଲୀ, ବନ୍ଦବନ୍ଧୁ
ମନୋମ ଓ ଅପ୍ରେସନ୍ ବଜ୍ରାକଣ୍ଠ । ଏ
କଥାରେ ଯତନେ ଗର୍ଭିତମାକରଣ ଯାହା
ମୋଟରେ ୫୦୦,୦୦୦, ହୁଣ୍ଡରେଡ଼େ
୫୦୦,୦୦୦ ଅବଶ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ଯଥେ ଏହି

ପ୍ରକାଶକେ ୨୦୦୫୦ ଦସତାଙ୍କରୁ ଏହିବୁ
ଗାୟତ୍ରିରେ ପୁଣ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ହଜୁନ୍ତି ଦିଲ୍
ପାଇବେ ।

ମହ ସ୍ତରାଦରେ କର୍ମନମାନକୁ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର
ଜୀବିତ ଉତ୍ସବମରଜେ ପିତର କରୁଥିଲେ
ସମ୍ବୂରେ ଶୁଦ୍ଧପଣ୍ଡ ଯାଇଲାକୁ ବାପରେ
ପଢ଼ିଗୁଛି ।

ଗାନ୍ଧି ମୁଦ୍ରଣ ପାଠ୍ୟ କୋଣ୍ଟର

ଭାବୁ ପାଇବୁ ତରକାରୀ ହେ ପୂଜ୍ୟ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦରୀ ଗୁରୁତ୍ୱରେ ଉତ୍ସମ୍ମାନ
କରୁ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନର ଲମ୍ବାତମାତ୍ରର
ଅଧିକାର ହୋଇଥିଲା । ଏହାହୁବୁ ବୃଦ୍ଧିଗ୍ରୀବ
ବଳଧାରୀ ପିତ୍ରୋପାତ୍ମର ପରକ ଅବଧିମୂଳ୍ୟ ।

ତା ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମକଳ ହେଣ୍ଟୁ ଥେଣ୍ଟୁଙ୍ଗ “ଛିଥିଏ
ନାହିଁ” କାମର ଛାତାର ଦୂରପରିଦେଶୀ ନାହିଁ
ଆର ବୟବ ବାରଣ ବୈଜ୍ଞାନ ଦେଖ-
ଅଛି । ଗତ ଶଙ୍ଖ ମାତ୍ରରେ ଏହା କରନ୍ତୁ ଏବା
କେବଳ ଏ କାହାର କର୍ତ୍ତାଙ୍କେ ଦୃଢ଼ାନ୍ତ-
ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ସାପୁର୍ବିକ ସମ୍ବାଦ ।

କହାର ତେଣୁ ମେଲେଟା
ମାନଶ୍ଵର ତେଣୁଟି ଜୀବିତର ମିଆ ଛାଇ
କିମ୍ବା ଏହି ଦିଶାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବ କଲାର କହା
ପାଇଲୋ ।

ମାନ୍ୟର କି ଏହି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଜୋକିଲେ-
କୁର ମିଃ ଏତ୍, ଡାକ୍ତର୍ ସୁ ଉଦ୍‌ଦିଲ୍ସମ୍ପର୍କ ଥିଲେ
ଅଦେଶ ଦେଖିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦେଲେ ।

ଧ୍ୟାନଦାତର ସମ୍ବନ୍ଧକଥରେ ଅଣ୍ଠେର ଏହି
ମାନଚୁମ୍ବର ଧ୍ୟାନର ମାନପ୍ରେସ୍‌ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶାଖାଦୂର
ପାରିଲୁଙ୍ଗ ଶ୍ରୀ କଞ୍ଜାରାମରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ହେଲେ ।

ପାଠକ ହାରନୋଟର ଲକ୍ଷ ପାଇବଳ୍ଲ
ଓ ଛଞ୍ଚୁସ ଦରବ ସତ୍ତ୍ଵୀଙ୍କ ରଙ୍ଗ ଦର୍ଶିବୁ
ଯତ୍ପରା ହେବାରୁ ଏକବ୍ୟାଙ୍ଗିତ ପରିମାଣ ସମ୍ଭବ
କରି ଉପରିବେ, ଏହି ସମ୍ଭବ କାହିଁପରିବୁ
ଏହାର ପରିମାଣ ପରିମାଣ କରିବୁ।

ଦକ୍ଷକର ପୁଣ୍ୟ ସମ୍ପଦରେ ଶୁଣି ।
ପ୍ରତ୍ୟନୀ ଏହାପାଇବାର କୁଠା ପାଇଲେ ଏହା ପାଦାଳ
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପାର୍ଶ୍ଵର ଅପରି ଏହି ପ୍ରେତ
ଧରନେଶ୍ୱର ଜୟ କାଳକୁର ସନ୍ଧାନ କରି
ପୂର୍ବ ମନ୍ତ୍ରବିଦି ହେଲେ ।

କେବୁ କଥାମର ଅନ୍ତର୍ମାଧ ଦୂର ପଦଗୋଟିଏ
କଟୁଟେ ସବୀର ଶାଖିକାଳେ ଯାକପି ଏଣ୍ ହେଲାଏବୁ
ଏବ ଗରେତେବୁ ମରେଇବୁ କହୁ ତ ପୋରେଷବୁ
ନାହିଁ ବାଣୀକାଥ ଯାଏ ଗଢ଼ ହେବିବୁ ଦୂରଗୋଟିଏ

ବରତ୍ତନୀ ଚନେକୁ ପାରୁ ଉଦୟମାଳ

ଓଡ଼ିଆ ଚାପିକା ।

LORD GOURANGA AT BENARES.

It has long been a regrettable fact that there was no image of Srikrishna Chaitanya Dev consecrated in a shrine at Benares, the city pre-eminent of Hinduism. It was undoubtedly a sad desideratum that Vaishnavism with all its special learning should have no centre in Benares for its propagation. It appears now that the auspicious moment for the establishment of a centre of this kind has come, in as much as, the learned Pandits of Brindaban, Navadwipa and several other centres of Hindu learning have girded up their loins to remove this want. The hopeful feature of this enterprise of the learned Pandits is that the Native Chiefs, the Zemindars and various other rich men of the country have come forward with their generous donation to make this effort a success. Pandit Gour Gopal Goswami is indeed the life and soul of this movement, who with his almost indefatigable energy has been trying with the help of the generous noblemen of the country to accomplish this end. It is therefore desirable that persons able to befriend it should do it promptly. It is the desire of the learned Pandits who are trying to inaugurate this auspicious religious movement that you should be graciously pleased to extend to it your patronage and thereby earn for yourself a fame and name that will last for ever.

Contributions for the above noble work may be remitted to the address of Sri Gour Gopal Deb Goswami, Sri Gouranga Mandir, 15 Baghara, Benares City.

THE IMPERIAL COUNCIL
OF THE 5th.

OUR MUNICIPALITY.

କେତେ ମୁଖ୍ୟରେଣାଇଛି—ନକ ଥାଏଗଲ
ଦଳ କଟକ ଶ୍ରେଷ୍ଠରେଣାଇଛି ଅର୍ଥ କେବେଳକର
ଯେସାହାରୁ କରୁଥି ପ୍ରକାଳ ବିରମ୍ଭ ବୁଲ
ଅଳ୍ପ ଦେଖିବୁବାକୁ କେହି ସବୁପାଇଁ କରି
ପ୍ରଥିବୀ ତ କୁଟାରୁ ଆବୁଳ ପାଇବିଧି
ମଧ୍ୟାହ୍ନେ ତେଣୁଭାବାନ୍ତି ହେଲେ
ଉପରୁକ୍ତ କେତେକ ସମ୍ବା କେବଳ କେଇ
ଥିଲେ । କୁଳରେଣାଇଛି ଦଢାନ୍ତି କେବଳ
ଲୋକି ବେଳେ ଯାଇବାର ସଜ୍ଜା କରିବାପାଇଁ ଅଟେ
ସହଯୋଗିତା ଆଧୁନିକ ଚକ୍ରରେ ହେଉଥିଲେ
ଦର୍ଜାକ ଉତ୍ତାତରାଙ୍ଗ, ଅଗାର ଅଗା, ଅଳ୍ପ
ମାନ୍ଦକ ବରସା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଧରିତ କେଇ ।

ବହ ଦେଖାନ୍ତି ଓ ମନ୍ଦେଶୁ—କୁଳ ଦେଖାନ୍ତି
ମୁକ୍ତ ଅଦକ ବାଜୀଯ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନରବ ଲୁହନ
ଜ୍ଞାନ ସେଫେରେ ମନ୍ଦେଶୁ ସହେଳ ଜ୍ଞାନ
ମହାମୋହନଙ୍କ ନନ୍ଦାନ୍ତି ଦେଖାନ୍ତି କୁଳ
ପଠାଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ତଥ କୁଳ
ସେଫେରେ ତେମାରହେତ ମାନେବ
ସମଲ୍ଲାନ୍ତି କାହିଁଲାଗନ ହାତ ଓ ଦେଖି ଆମ
ମହାମୋହନ ଗୋଟିରେ ନାହିଁ ଗୁରୁ
ଅନ୍ଧାରୀ ବେଧ୍ୟୁଷ ଖେହପରି କରାଯାଇ
ଯାହା ଓ ହେଲେ ଏଥିବାଜାନ୍ତି ତାମଲାଗନ ଲାଗି
ଚନ୍ଦ୍ରାଂଶୁ ଉପରେ ଥାଇବା ଏବ ମନ୍ଦେଶୁ ଘରେ
ଜୁରଗରୁ ଘରର କରାନାହିଁ ଲାହୁ । କିମ୍ବା
ହେଲେ ଦେହଦାରୁ ହେବ, ଖେତ୍ର, ଦେଶେ
ପଦରେ ବହି ବା ନାମାନନ୍ଦରେ ତେମାରତେ
ଶାହେବ ଯାହାକୁ କର୍ତ୍ତ୍ତମା ଦୃଶ୍ୟରୁଙ୍କିମେ ଧା
ଇବ ନାହାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଥାଏ, ଯତେ
ମହେବ ଯାମାନ ପର ଦେଖି ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ
ତ କାହାରୁ କରିବେ ।

ଦୁଇତରଙ୍କ ହୁଏ—ଆମାଙ୍କ ପଞ୍ଜି ଦିଲ୍ଲି
ଲୁଧିରେ ପାଇନା ଆମବୋଟ ଏଥି ହୁଏଛି ଏହି
ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସୁତା ହୁଏ ଏହି ଏହି
ଚଷ କହିଏ ସବ ଏତୋଯାତ୍ରି ଦୂରିତ୍ୱ କି
କୁଣ୍ଡଳ ପଢ଼ିଥାବିଲା ତାପତୀମାତ୍ରା ତମିଗାନ
କୋଣେଇ ଯାଇଥିଲେ ଏହି ଜଳ ସବ୍ରାନ୍ତ
ନୃତ୍ୟ ତୁମେ କିମ୍ବା ଅଧିବା ପରିଶ୍ରମ କରୁ
ଦ୍ୱା କହିଏ ବେବେଳା ମେନେବେ କେବଳମୁଖ
କିମ୍ବା ଯତନକୁହାର ଓ କିମ୍ବା କରିବାର

ମାତ୍ରହବଦ କିନ୍ତୁ ଯିବାରେ ଦାଖା ପଢ଼ିବାକୁ
ସେ ଜୀବନରେ ଇନ୍ଦ୍ରରେ ଏକ ଛଳ ସବୁପାଇଁଲା
ଅଗ୍ରାହୀ ତଥ୍ ଉତ୍ସୁକ ହେଲେ ନୋଟି ଯେହି
ମେଲେଟ ହୋଇଥିଲ ଧାରା ରହ ଦେଇଲା
କିନ୍ତୁ ଏତିକବନ୍ଦ ଏହି ଉତ୍ସୁକ କାନ୍ତାପାଦାନ
ଶାକଦା କାରଣୋରେ ହୃଦୀ ପମ୍ପରେ ଦାଖା
କରିବେ । ଧୂତପିତାରେ ଏହି ଅସୁରଙ୍ଗ
ସୁରାକୁ ଫୌରଣ ଛଳ କଲାଏ ତ କାହିଁ ଦୂରତିର
କାଳ ତେଜାବ ସାହୁରୁଙ୍କ କିମ୍ବାରୁ କାହା
ଅପରି ।

ତରକାର ତଥାତେଜ ସମ୍ପଦ ସୁଧାରନାଳ
ଏଠା ବିଶ୍ୟାର ବହମନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧର ଦୂଘନାର ତମେଷ
ମେମୁର ମୌଳିକ ମନ୍ତ୍ରମତ ଅବଲୁଧମତ ଏବଂ
ମନ୍ତ୍ରମତରେ ଆର୍ଯ୍ୟମତେ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ
ଦୟାର କି ଶ୍ଵର ମନ୍ତ୍ରର ଏଠା ବହମନ
ଅତୀକରଣରେ ଗୋଟିବରା ଅଗର ବହମନା
ବହମନବ ଭୟରେ ହେଉଥିବା ଦେଖାଇବ
ଅଭିନଧକାର କି ଶ୍ଵର ଓ ଅର୍ଥାଦୂଷତେ
ଦେଖାଇ ଧ୍ୟାନରୁ ଏହି ହୋଇଅଛି । ମାନାରୀବା
ମଧ୍ୟରେ ଘୋଷର ଲକ୍ଷ ଠିକ କି ଶ୍ଵର ଓ
ଦୟାକାରଙ୍କ ଭୋଟ ଜ୍ଞାନମତ ଲକ୍ଷ କି ତାଙ୍କ
ଧ୍ୟାନ ପ୍ରକାଶ ସାରିଅଛି ।

卷之三

କଥା ଓ ହାର୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ପଦ ତେବେଳା
ମନ୍ଦିର ଗର୍ଭମ ସାହିତ୍ୟ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, ମାତ୍ର
ତେବେଳା ସଂଗ୍ରହଳ ମନ୍ଦିର ଦୀଠି ଏହି ଉଦ୍‌

କୁହାରୀ ।” ଶତପଥ କୁହାରୀର ମଧ୍ୟ ହେଲା ବ୍ୟାକ ଯାହା ଅନ୍ତର୍ଭୟାବୁ । ବ୍ୟାକ ସମ୍ମାନ କୁହାରୀ ପରି ଦୂଷଣ ନ ରଖିଗାରୁ ଯେମାନଙ୍କର ମାନ୍ଦ ବନ୍ଧୁ ବୋଲିଥାଏ—
ସମ୍ମାନର ଅପର ସମ୍ମାନ ବା ଯେତମାନଙ୍କ ତାର
ମଧ୍ୟେ ବାହୁଁ ? ଦୃଷ୍ଟିର କେବେ ପରିବାଟ ଯେ
ଯାହାର ପଢ଼ିଲ ବେଳେତାରୁ ନେହାରୁଥର
ଅବସ୍ଥା, ଯେହଠାରୁ ସେ କ୍ରିକ ହୋଇ ଚିକା-
ରଖାଯାଇ ଦିଲେ । ସେବେବେଳେ କେହାରୁଥର
ହୋଇଗଲେ, କେବେ ଏହି ଶାହରେ ପ୍ରକଟ
ହେଲେ କେବେବେଳେ ସେ କଷି ବୋଲିଯାଇ
ଅରୁ ଯେତେବେଳେ ଶାହର ଅମର ଥାଇ-
ତଳା ହାତ ଉପରୁ ସାଧନରେ ସେ କୁହାରୀ
ହାତିରରରେ ହେତେବେଳେ ସେ କୁହାରୀ ।
ଯେ କିନ୍ତୁ କୁହାରୀ ଜାଣିଥିଲାହାରୀ ସେ
ଅପରଙ୍କ ଜଣାଇଲେ କେବଳ । ସେ କିନ୍ତୁ
ପୂର୍ବି ଅଧିକାରୀ କୁହାରୀ ସେ ଅପରଙ୍କ ମୂରିର
ମାର୍ଗ ଦେଖାଇଲେ କେବଳ ? କୁହାରୀ ଦେବା
ଦେବ ଦେହେ । ଆପଣାକୁ କୁହାରୀ ବୋଲି
ଆହାର ତରଫର ମାତ୍ର ଉପବେଳେ
ବିଭିନ୍ନ ଅନ୍ତରାଳର ମାତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ
କାର ହେଉ ବହୁଧାହନ କି କୁହାରୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଅବଧାର ନ ହେବେ ଉଲକ ଶାଠରା
ହେବାରୁ । ଗଲା ନ ହେବେ ଗଲା ଶାଠରା
ଅବସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ କୁହାରୀ ଥ ଥର ସମ୍ମାନ ତଳକ
କଟିଲା । ତଳ ପଞ୍ଚାମା ଶତାବ୍ଦେ ଉପରେ
ଶକଧାର ଖେଳ ଦେଇ ରଖିବାକୁ
ହେବା । ଯତିକ ତଳାରବା ସଦାଶେ ଉପରୁ
ବିହାରନରେ ବନ୍ଦାର କର ଦେବକୁ
ହେବ ଏବଂ ଦୂର ଶାହର ସବାରେ ସଥାର୍ଥ
କୁହାରୀ ଦୂର ଦେଇ ଲେଖିବାକୁ ପାରିବାକୁ
ଶାହର ଦୂର ଗୌରବରେ କେବଳ ଗୌରବ

ପ୍ରକାଶକ ଶ୍ରୀ ଗବା

ବେଳେ ଦୂରର ସେ ପେଟକଳ ହାତରେ ଛାଇଲା
ଯାନ୍ତିଧ ଜୀବ କରି ମାଧ୍ୟମାନ୍ୟମୁଁ ଏକ ଶିଥିନ
ଅମ୍ବେରିଲେ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଘରେ କରି ଏ
ତରକ ଉଦୟର ଶିଶୁଦ୍ଵାରା ଘର ଦିନ
ଦେବେ ଢାକାର କଣ୍ଠ ଲହରୀ ପାହି
ଦୃଷ୍ଟିର୍ଥୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରବରେ ଦୃଷ୍ଟି ଲାଗି
ପାହିବାର କାହିଁ ଫଳ ହିତିକୁ ଏହି ଢାକା
ଏକମାତ୍ର ବାଟ । କାର୍ଯ୍ୟ କଲା ଆଚାର୍ଯ୍ୟରେ ହେଲେ
ନ ପାରେ । ଢାକା କଲା ପେଟକୁ ମୋଦ୍ୟ କଲା
ମିଳି ଦାହିଁ କରି ଖେଳା କିମ୍ବର କଥା
ବେ ଯାହାକେଉ ପ୍ରକାର ଏ ଗଣ୍ଠ ପ୍ରବୃତ୍ତି
ବିପ୍ରବ ପରିଶ୍ରମ କଥାହିଁ ଏହି ଦେଖ
ମନ୍ତ୍ରକୀଯ ଏ କନ୍ତୁ ଯେ ଅପରାଣୀୟ କେ
ଏଥିରେ ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ । ଆରପେଣ୍ଟାଧିକ୍ରମ
ଦ୍ୱାରୀ ସ୍ଵର୍ଗ ପରେ ତାରକାଳ ମରି ସନ୍ତୋଷ

3

କୁରଣ ପେହେଲେ ଓ ଦେଖିଲୁଣା ।
କୁରଣ ସେମେତେ ପଥେରୁ ମହୋନ
କୁରଣର ଆଶ୍ରମରୁ । ପାହାରେ
କରନ୍ତିର ଓ କଳବର ଦିନିଶ୍ଚ ପ୍ରକଳନଧୀନଙ୍କ
ଦିନିଶ୍ଚ ଯାଶର କୁରଣ ଦର୍ଶକ । କାହାର
ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଦୂର୍ଜ୍ଞ, ଗୁଣାଶ୍ରୀ, ଅଳ୍ପରତନା କରିବେ
ଏହି ପରମାରେ, କୁରଣ ଶାରକରତାରୁ ଦିନ
ଦର୍ଶକ । ପ୍ରଫେଣ ଦିନେଷ ଓ ଜାତ ଦିନେଷ
ମଧ୍ୟ ଦିନ୍ତି, ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାନୋତକ ଦିନବେ । କାହାର
ଗର ସାହେବିର ଆପକ ଭାବଗତିମୁହଁରେ <
ପ୍ରଧାନ ଅଟ୍ଟା । କୁରଣର ଭାବିତମାତା ପ୍ର
କିମ୍ବେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତି, ଏହି ସମୟରେ କୁରଣ
ଶାରକରତାର ସର୍ବେ ପରମେକ ପ୍ରକଳନ
ପ୍ରକଳନ କାହିଁ ଦେଖାଇବା
ପ୍ରକଳନ ଦେଖିଲୁଣା ।

୧୩ ହରିଯୁ ଦିଲାହ ଉତ୍ତରପଦେଶର ପୂର୍ବ
ଅଞ୍ଚଳ ଖୋଚିଯାଏ । କେନ୍ଦ୍ରଜାତିର ଉତ୍ତର
କଷଟେ ପରିମା ଥାଏ । ସମ୍ରାଟ କ, ପାହିତ ପାଇଁ
ପଞ୍ଚଦ ଲାଭ ଉତ୍ତର ପ୍ରଧା ଉତ୍ତରଜାତି ଉପର
ଦିଲାହକ କାହିଁ । ବର୍ଷା ଉତ୍ତରରେ
ଗ୍ରାମଗାନ୍ଧିର ଶାଖକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଜ ବେଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଫେର୍ଖାରାତି ପ୍ରକରଣାବଳୀରେ ଯାଇ ଲାଭକୁ ଦିଲାହ
ପାଇ ବହି ଉତ୍ତର । ଏହି ସମୟରେ, ଦିଲାହ
ନେତାଙ୍କାରେ ମରି, କିନ୍ତୁ, କୁରାଣ୍
ଉତ୍ତରର ଉତ୍ତର ନୁହେ । ତୋମିରେ ପଦ୍ମବି
ରହି କହିଗ ଉତ୍ତର ଅକ୍ଷରମନ ସହାଯ
କରିବିବୁ କ୍ରିସ୍ତାନଙ୍କ ଘେନ, ଉତ୍ତରପଦେଶ
ରହିଥିବୁ ଏହି ପରିଷିକ ପଠିବ ତୋମରକୁ ।

କରୁଥିଲ ବାହାରାଇଗାର କରୁଥିଲ ନୁହିଲ
ଜୀବିତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଏହ କମିଶିବ ଅଖିଦେଶ
ଦେବାକୁ ଜୀବିତ ସମୟର ବର୍ଣ୍ଣବିଷ୍ଣୁ କର ଦେବ
ଯାଇ । ଉତ୍ସାହାଳର ଅବେଳା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅସୁଦ୍‌
ଥିଲେ ପଥ ଝର୍ମାଗାଲକ ବର୍ଣ୍ଣାଳ ଆହୁ କାହାରାହାନ୍ତି, କେବଳ ଏହି ପରମ ଡକ୍ଟରଙ୍କର ଏବଂ
ତୁ ମନ୍ଦିରର ଅନ୍ତିଆଳକ ଏବଂତିକେ ହେଲେ
ପ୍ରେଷନ୍ତକ ସାମ କୁଳ ଦୟା ବର୍ଣ୍ଣର ଅସୁଦ୍‌
କିମ୍ବେ ଦୂର ଭାବରୀବ । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ
କିମ୍ବେ, ଉତ୍ସାହାଳକୁ ମିଶିବ ଅବେଳକ କାହାନ୍ତି
ଯାଇ । ମନେମୁ ସରକାରମୁକୁ କରିବୁ ଏହି
ଜୀବିତରେତିଥିଲ ଯିବା ସେବାତ ଦୁରଗାତ୍ର, ପରମ
ଜୀବ ମଧ୍ୟକାଳୀ, ଅଭ୍ୟାସନ ସବ୍ୟ, ସମ୍ମାନକାଳୀ
ସମ୍ମାନକାଳୀ ସବ୍ୟ, ଏହ ସମୟରେ କିମ୍ବେ
କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ ମନେମୁ
କୁମରମୁ କମ୍ପି କରିପାରି । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବେ
ପ୍ରଭାବ ପ୍ରଭାବ, କମ୍ପିପାରିବ ଅବେଳା
କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ ।

ଦେଖିବା ମଧ୍ୟ

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାମି
ପ୍ରଥମ ମହାତ୍ମା ପିତା ଜୀବନରେ କରିଛି ଯେ ଏହା
ପାର୍ଵତୀମେଷଚଳର କର୍ତ୍ତବ୍ୟାମି ଅପାରାତମା ବନ୍ଦା-
ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଯେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାମିରରେ
ଯାଂଦେହଙ୍କୁ ବନ୍ଦା ବନ୍ଦାଗା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀରେ
ସମ୍ବନ୍ଧର ହେତୁ ଲାଗି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ବନ୍ଦେହ
ଦେଇକ୍ଷିତ ଅତ୍ତକୁ କାହିଁ ପରିପାଦ ପରିପାଦ ହେଉଥି
ଅଛି । ଏପରେ ଯେତେବେଳେ ଦୂରିତ ଆଜି-
କାଳ ଅବସ୍ଥା ଦରତ ଏବଂ ଅମେରିକା ଅନ୍ତର୍ଜାତି
ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୋଗଦିଦିଦି, ଏହି
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କି ଅବସ୍ଥା କେବଳ ତାଙ୍କା ସହଜାଧିକ
ଅନୁମୋଦ । ବରିଷ୍ଠାରେ ତୋରିଗାଳକ କି ଦେଖେ
ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଅବସ୍ଥା କୁଠା । କିନ୍ତୁ
ମଧ୍ୟବାଳ ହେଉଥି ବନ୍ଦା ବନ୍ଦା ଅନ୍ତର୍ଜାତି
ହୋଇଅଛି । ପାଶର ଏଥା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀର
ପେଶାରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସବୁ ଦେଖାଇ ଲାଗି
ଯିବ ହୋଇ ଅନ୍ତର୍ଜାତି । ଏବେ ଏହିପରିପାଦ-
ଶାଖାରେ କୌଣସି ପରୀ ସୁଦର ଅବସ୍ଥା ପୁଣେ
ଦୂରାଧିକାରୀ ପ୍ରସ୍ତରପାଇ କାହାରୀ ନିଃରଷ୍ଟେତର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟାମି ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଓ ଅନ୍ତର୍ଜାତି
ହେବେ ସମ୍ଭବ ଲାଗି ।

ଏହାଦିନରେ ପ୍ରଧାନ ମହି ବହମନ ବାହାର
ପାଇବା ହାତ କହୁଥିଲା । ଅପରାଧିଙ୍କରେ
ଯେଷିଶ୍ଵରଙ୍କୁମାନେ ସହ ମୁଖ୍ୟ ଅଳୋଚନା
ହାତେ ବାହାର ପ୍ରଦାନ କହୁଥିଲା । ଏହା
କୁଣ୍ଡର ଦୟା । ସମ୍ମିଳନ ପାଇଁଗଲେ ସନ୍ଧାନ
କରିବାରେ ଏହା ସେବାକାଳେ କରିବାକୁ ଜାଣିବା
ପୂର୍ବହରିବାକୁ ଯିବାର ଅନୁମତି ଏହି ଉତ୍ସବରେ
ଦୟା । ଏହୁବେ ବିଜୀବି ପ୍ରଦାନକୁ ପରିଦ୍ୱାରା
ପଞ୍ଚୋତ୍ସବ କାହାରୁ । ଏହାରୁ ତାଙ୍କ ଜଳମନ୍ଦିର
ବାରହିନୀ ଦେଖାଇବା ସମ୍ଭାବ ଜନ୍ମିଷେଥାଏ
ଅହେଁ ଓ ସେବାକାଳେ ଯାହାପ୍ରାୟ ସମ୍ଭବରେ
ଅଭେଦରୀ ହେବାର କାହା ଦୁଇ । ସମ୍ଭାବ
କରିବି ଦେଲା, କାହା ଅବଧି ପାଇଁ ଦୁଇ-
ଦୁଇ । ତୁ ଅଧିକାରୀ ପ୍ରଦାନୀ ଦେଖିବାକୁ
ପୂର୍ବହରିବାକୁ ଯିବାର ଉପରେ ଦେବାର ପରିବାର
କରିବାକୁ । ଏହି ଦେଖାଦେ କରିବାରାକରନ୍ତି
ଆପଣା ଦିନରେ କେବାର ପହି କୈଅନ୍ତି,
ତେବେହେଠିଲେ କର୍ମିକଷକର, କିବି କିମ୍ବେ
ତଥା ପହି ହାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କିମ୍ବା କୋଇ
କୋଷ ହେଉଥିଲା । କାରଣ 'ଏହାପ୍ରକାର କରି-
ଦିଲ ପରିବ ଅଛିକୁଳର ମରୁମେଳ ଅଟେ
କାହାପ୍ରାୟ କୁର୍ଦ୍ଦେ । କାହାର କରୁ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ଦିର
କେବୁ'ରେ ଆଶାର କାରି କୁରାହେବ ।

ବସିଥ୍ବୁ ହେବେବୁ କର୍ତ୍ତ୍ତମାନ କଣାମା-
କର ଦୂରୀର କଥାର ଅଛି । ଏହାକଥା
ଗୋଟିଏ କୃତ୍ୟାତ୍ମକ ଆହ ବେଳୁ ହେବୁ ନାହିଁ ।
ଏ ମଧ୍ୟ ବସୁଳ ଲାଜୁଗୁପ୍ତ ପଞ୍ଚାନ କଥାକି ପାଇ
ଯୋଗେ କଣାମ ଅନ୍ତରୁ ତେ କଥ ପବନ୍ଦୀଯେଷ
ଆକୁଳଗାନ ଗୋଟିମାଳ କାହିଁ କଥାପାଇଏ
ସାମାଜିକ ତେଜ୍ଜ୍ଵା ଦୟାପତ୍ରକୁ । ଗୋଟିମାଳ
ଅକୁଳପ କେବେ କଥ ଜବାବଦିମେଷ ନିରବର
ସହି କିମିତ ହୋଇ ଯେବେବ କଥାକୁ ପରିବାର
କ୍ଷେତ୍ରର ଏହି ପୁଅଶବେ ପାଣୀ ଖାଦ୍ୟ
ଅଭିଭବ ହେବେବ ତେଜ୍ଜ୍ଵା ଦୟାପତ୍ରକୁ ।

ଶା ୫୯ କଣେ ସମ୍ମାନ ମେ ଜୁହିଆନ୍ତର
ମହାକଳୀଙ୍କ ପତ୍ରାଲ୍ଲି । ଅମରା ! ପଥରେ ପୂର୍ବ-
ଦିବାକ ଗୋଟେ ସୁତ ସାହାର ସମ୍ମାନାଳ୍ଲା ।
ଶଖାଳ ଚିନେଖାଧଳ ଉଦ୍ଘର୍ଣ୍ଣନେଇ ଓ ପ୍ରକଳ୍ପକୀ
ଦେବତାଙ୍କର ପଥରେଅମେଳ ଓ ଅନ୍ତର୍ମାଳ
ପ୍ରତାପକୁଳର ଲକ୍ଷଣ ଉପରୀତ ବୋଲ ଜୀବାଜ
କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କ ଗରବତାର କରେ ଦେବତାଙ୍କର
ଦେବାଳୀ ଅନୁଯୋଦେଇ ଅଛି ପଥାଳ ଏହା

